

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 654 · Any LV · Agost 2018

Setena edició del *Dia del Terme* celebrada a la nostra vila

**“Vine a fer safareig”
per quart any consecutiu**

Nou Espai Cívic per a Agramunt

Entrevista a Josefina Esteve

**De tu a tu amb Oriol Serra,
corresponsal de TV3 i
Catalunya Ràdio a Alemanya**

PORTADA:

El darrer dels actes organitzats per l'Ajuntament dins el cicle Racons va ser l'activitat "Vine a fer safareig", una iniciativa impulsada per la mestra sabonera, Mª Àngels Prats, per donar a conèixer als més petits com es rentava la roba antigament. Malauradament la pluja va esguerrar l'activitat, tot i que enguany comptà amb una considerable afluència de persones de totes les edats.

(Foto: Joan Pijuan)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Dia del Terme 5
- Nou Espai Cívic per a Agramunt..... 13
- Tercer homenatge a Ramon Vicens..... 15
- Mercat de les Rebaixes 16
- Cicle Racons 16
- Horari d'estiu 17
- Concentració pels Jordis 18
- Activitats estiuenques..... 18
- El Casal en obres..... 19
- Assemblea feminista 19
- Els safareigs..... 21

DE TU A TU

Oriol Serra

- Oriol Serra, la nostra mirada sobre Berlín 23

Instagram..... 30

ENTITATS

- Assemblea Nacional Catalana..... 33

OPINIÓ

La claraboia

- L'amic 34

Gent, fets, coses...

- Remeis tradicionals: calèndula 37

Els lectors escriuen

- Només una paraula: "gràcies" 39
- Parlem de patriarcat..... 40
- Festa Major de Montclar 43

ENTREVISTA

Josefina Esteve

- "L'escola és una eina que ajuda a la formació de les persones" 45

MÚSICA

Bandes sonores

- Ballerina..... 53

ESPORTS

- Club Futbol Sala Agramunt 55
- Club Tennis Taula "Xavier Sangrà" 57

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- Un espai cívic per a tothom 59

L'AJUNTAMENT INFORMA 61

ALMANAC 65

LLEURE

- Amenitats..... 67

LA FOTO..... 69

LA CALAISERA 69

L'ÀLBUM 71

sumari

5 a 11

Àmplia informació del *Dia del Terme* que aquest any es va celebrar a la vila. Es publiquen els textos de la ruta teatralitzada a càrrec del Grup Escènic Agramuntí.

Extensa entrevista en el "De tu a tu" d'aquest mes amb Oriol Serra, el corresponsal de TV3 i Catalunya Ràdio a Alemanya d'ascendència agramuntina.

23 a 29

El casc antic

Els nostres pobles i ciutats han canviat amb el pas dels anys i no han parat de créixer. Aquest és un fenomen constatable arreu arreu i que ha fet que en uns cinquanta o seixanta anys hagin sofert una transformació que no havia tingut precedents. Els edificis dels antics nuclis de població, o la part central, ha anat envellint i degradant-se, mentre creixien nous habitatges a la perifèria. En alguns casos es tracta d'edificis d'altitud considerable que contenen una exagerada quantitat de pisos talment ruscs d'abelles; en altres casos es tracta d'edificis individuals que hem acabat denominant "xalets". La població que vivia concentrada en pocs metres quadrats, s'ha expandit notablement, a més a més del creixement natural que ha sofert.

Agramunt no és un cas excepcional, sinó que també ha viscut i viu aquest fenomen. Això comporta que cada vegada hi hagi més cases i pisos del centre de la vila, el que en

podríem dir el casc històric, que resten deshabitats, sigui per la mort dels que hi habitaven, sigui perquè s'han traslladat la residència. I això és un fet que a la llarga pot suposar-ne una degradació sense aturador. Encara

sort que en alguns casos, famílies emigrants han omplert el buit que han deixat els agramuntins en aquest espai.

En algunes poblacions s'han emprès idees (tal volta amb exempcions fiscals, ajuts...) per tal de trobar solucions a la degradació i despoblament de la part més antiga. Aquí també s'hauria de considerar el fet, ja que, si ens descuidem uns anys, tal volta no serem a temps per fer tornar els habitants al centre d'Agramunt i acabarem sent com un ou sense rovell. I, si ara no es fa res al respecte per posar-hi remei, de res ens servirà després que ens exclamem i ho lamentem, perquè ja serà massa tard.

CRÈDITS

Director: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Pasqual Castellà, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Jaume Cots i Montserrat Cots. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018**

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 42 € - Número solt: 3,90 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Serafi Miret Cuenca
Núm. Col. 1256

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A
CENTRE DE LA RIBERA DEL SIÓ

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - **AGRAMUNT**
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

revoRETAIL

revoXEF

revoFLOW

tpv per a comerços i restaurants, sistema ios de apple i cloud

Sistemes informàtics + software + Tpv + Videovigilància + Retolació
72dpi :: C/Clos, 21- 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

JOHN DEERE

VICENS
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Dia del Terme

JOSEP ROVIRA

La jornada es va cloure amb un sopar de germanor a la plaça del Pare Gras.

Més d'un centenar de persones es van aplegar a la plaça del Pou. Allí es van dividir en quatre grups per començar la ruta teatralitzada.

El dissabte 28 de juliol l'Ajuntament organitzà la 7a edició del Dia del Terme, una iniciativa pensada per donar a conèixer els pobles agregats del terme d'Agramunt. Aquest any es va celebrar a la pròpia vila, després d'haver-se fet una edició

a tots els pobles agregats: Mafet, Montclar, la Donzell i Rocabertí, Almenara, les Puebles i a l'antic nucli de masies de l'Aladrell que formava part del municipi.

Aquest any el Dia del Terme es va dedicar als carrers amb nom de persona, va consistir

en una ruta teatralitzada pel Grup Escènic Agramuntí per diferents carrers i places que porten el nom de persones destacades, com són Marià Jolonch, Josep Brufau, Agustí Ros, Jaume Mestres, la germana Montserrat Pons o la comtessa Aurembiaix. Durant el recorregut, cinc actors i actrius van explicar en primera persona qui eren aquests personatges i per què es van posar els seus noms als carrers i places.

Més d'un centenar de persones van participar de l'activitat. La ruta començà a la plaça del Pou i finalitzà a la plaça del Pare Gras amb un sopar popular organitzat pel Club Futbol Agramunt - Escola Gerard Gatell

JOSEP ROVIRA

MARIÀ JOLONCH. Actor: Josep Ramon Mateu

JOSEP ROVIRA

Hola, bona tarda.

Soc en Marià Jolonch

Aquest carrer on som i que porta el meu nom va des de la plaça del Pou fins al Control.

Però abans de parlar de mi, del perquè van posar el meu nom en aquest carrer, deixeu-me fer una pre-explicació.

Durant el període de la meua vida, mitjans del segle XIX i principis del XX, la revolució industrial feia anys que havia acabat i fou una etapa de diverses revolucions científiques, econòmiques i culturals que van donar lloc al creixement tecnològic de la societat i, encara que de manera incipient, també aquí a la nostra població, i jo m'incloc dins d'aquestes persones amb ganes de fer per avançar.

Us volia explicar que aquest, el nostre poble, des de sempre ha tingut una estreta relació amb el món de la xocolata. La vila fou triada l'any 1808, pel xocolater Gabriel Amatller, el qual, arran de l'ocupació de Barcelona per les tropes de Napoleó, hagué de fugir de la seva ciutat. A

Agramunt s'hi estigué durant tota la guerra de la independència (1808-1814).

D'altra banda, l'any 1828, un xocolater d'Agramunt fou protagonista d'un enfrontament amb el poderós gremi de xocolaters de Barcelona; el xocolater, natural d'Agramunt i veí de Barcelona, Agustí Bragal, va demanar poder vendre xocolata sense pagar al gremi.

Aquest agramuntí al·legà que era pobre i que el gremi només afavoria els rics, que eren els únics que podien pagar el dret de treballar, tot i no saber-ne.

Al seu torn, des de mitjans del segle XIX, dos dels xocolaters més antics d'Agramunt documenten els sistemes de distribució de la xocolata per Catalunya. Fórem els xocolaters de Cal Jolonch i Viladàs. Distribuïem el producte cap a la muntanya amb traguers, amb mules, carregats de xocolata. Seguïem la vall del Segre, començàvem a repartir a Artesa, Ponts fins arribar a pobles d'Alt Urgell. També cap a Tremp creuant el Montsec... En fi, hi ha molt a explicar, però anem al segle XX, va ser el 1912 que la xocolata s'industrialitzà aquí a Agramunt.

I també al segle XX, recordem encara que sigui un episodi trist de la història de Catalunya, que segons explicaren les germanes de Lluís Companys quan aquest, com a tots els condemnats a mort que es troben en capella, se li preguntà si desitjava alguna cosa, demanà pa amb xocolata d'Agramunt. Lluís Companys era natural del poble del Tàrrer i la xocolata d'Agramunt era la que menjava d'infant,

JOSEP ROVIRA

i per això tenia una gran estima envers aquest producte.

I ara parlem un momentet de mi.

Teníem un obrador de xocolata a la pedra als baixos de Cal Jolonch vell (actual travessera de l'Aspi).

Aquest obrador el vaig traslladar aquí a l'ubicació actual, també hi vaig construir una farinera al costat mateix i això va suposar una gran millora en la comercialització del blat per tota la zona que, en aquells temps, els transports eren difícils de realitzar.

També vaig intervenir per millorar el subministrament elèctric de la vila.

Tot això ho vaig fer a principis del segle passat.

El 18 d'agost de 1928 l'Ajuntament acordà posar nom a dues avingudes del nostre poble. La del meu company Jaume Mestres i jo mateix, AVINGUDA MARIÀ JOLONCH i ho van fer, van dir, en RECONeixEMENT DE LA MEVA INICIATIVA COMERCIAL I INDUSTRIAL que, en bastir la fàbrica de farines, donà un fort impuls a l'activitat de la

vila. Bé, concretament a l'acta de sessió de l'Ajuntament van escriure: *"En lo que a D. Mariano Jolonch se refiere, ¿Quien no recuerda y admira aquel hombre emprendedor y de clarividencia excepcional? A él se debe el despertar del comercio y de la industria de Agramunt que a últimos del pasado siglo y principios del actual eran embrionarios y casi nulos y al construir la fábrica de harinas que aún hoy existe estimuló a sus convecinos de tal manera que imitando su ejemplo han transformado esta villa que es hoy una de las más florecientes de la provincia."* *

I per això l'Avinguda que passa pel davant de la fàbrica, del que era la fàbrica, ara Xocolateria Jolonch, ha rebut el meu nom.

Moltes gràcies per posar interès en la meva petita biografia i continuem el recorregut.

* PONS, LL. (1990). Notícia d'Agramunt. Agramunt (pàg. 171): Diputació de Lleida.

AGUSTÍ ROS i JAUME MESTRES. Actor: Miquel Marsol

JOAN PUJAN

AGUSTÍ ROS I MARSÀ

Jo, Agustí Ros i Marsà vaig ser un industrial d'Agramunt.

Al 1920, juntament amb els meus fills Ros i Llauder (de cal Mundí), vam iniciar als baixos de casa nostra una nova indústria tèxtil.

Ens va anar bé i ben aviat reeixí aquesta activitat, cosa que ens va fer bastir nous edificis i ampliar l'activitat donant un bon impuls i riquesa a la vila.

L'arribada de l'electricitat em va ajudar a la incipient industrialització del poble i que va fer que les nostres fàbriques tèxtils prosperessin.

L'any 1958, per la Festa Major em van dedicar aquest carrer, aquesta avinguda, que va des de la plaça del Pou fins aquesta cruïlla del carrer Jaume Mestres. Me la van dedicar perquè es va proposar honorar-me com a industrial, ja que amb l'establiment d'una fàbrica tèxtil a la segó-

na dècada del segle passat, es reprengué l'antiga tradició tèxtil de la vila.

Doncs d'això, ara que en tinc l'oportunitat, en vull donar les GRÀCIES als meus convilatans.

GRÀCIES PEL RECONeixEMENT AL MEU ESFORÇ COMERCIAL I INDUSTRIAL.

JAUME MESTRES I FOLGUERA

Soc en Jaume Mestres i Folguera. Aquesta és la meva avinguda. El 18 d'agost de l'any 1928 van posar el nom en aquest carrer, que comença al cap del carrer Àngel Guimerà i acaba en aquesta cruïlla on també hi convergeixen l'avinguda Agustí Ros i els carrers costa dels Dipòsits i Passeig Nou.

Aquell altre tros de la via pública pren el nom de carretera de Cervera però cal dir que durant els anys 50, 60

JOAN PUJAN

◀ i 70... la gent que hi vivia també tenia d'adreça el carrer Jaume Mestres, però ara ja fa uns anys que té el seu propi nom de carretera de Cervera.

Tornem a mi.

Per què vaig tenir l'honor de tenir una avinguda?

Vaig ser alcalde, però no per això... Durant el meu mandat a principis del segle passat, segle XX vaig portar l'aigua a la vila (també vaig aportar diners perquè l'obra

pogués arribar a fi de bé). Abans però, l'any 1882, essent jo alcalde, i després de 20 anys de la construcció del canal d'Urgell, es va construir el safareig. Després vaig treballar per poder dur l'aigua potable a les cases de la vila. Per tot això, en el seu moment van tenir a bé posar el meu nom en aquesta Avinguda com a homenatge a les accions dutes a terme durant el meu mandat a l'alcaldia d'Agramunt.

PASSEIG JOSEP BRUFAU. Actor: Joan Ribalta

JOAN RIJUAN

pública del catalanisme i el seu enfrontament amb l'espanyolisme oficial imposat pels partits dinàstics i els funcionaris estatals també tingué el seu ressò a Agramunt. Jo mateix, com a regidor, demano al secretari de l'Ajuntament que faci una indicació en català. El secretari es nega a fer-ho al·legant que el castellà és l'idioma oficial. Cal no oblidar que aquest any la coalició de partits catalanistes SOLIDARITAT CATALANA guanyen a tot Catalunya de forma aclaparadora les eleccions del Parlament a Madrid, esborrant del mapa electoral els partits dinàstics. Agramunt, que es trobava dins el districte electoral de Solsona, no és una excepció.

Bé, això com anècdota i context polític del moment. Anem al carrer.

Aquest parc és la zona verda paral·lela al riu Sió, que va des de la carretera de Cervera a la carretera de Tàrraga. El nucli principal és aquest, el Passeig més antic, situat

Benvinguts vilatans de tot el terme d'Agramunt.

Soc en Josep Brufau i Mullerat, un hisendat de la vila i durant uns anys regidor de l'Ajuntament d'Agramunt.

Abans que us digui el perquè de l'honor de rebre el meu nom en aquest passeig on ens trobem, deixeu-me que us expliqui una mica la meua ideologia política, ja que quan ho sentireu ningú no s'imaginarà que han passat més de 100 anys, sinó que us semblarà que és un tema actual.

L'any 1907 l'aparició

JOSEP ROWIRA

entre el pont vell i la zona de les piscines. Van posar-hi el meu nom per recordar, entre altres coses, que vaig cedir gratuïtament a la vila d'Agramunt els terrenys del passeig Nou, que abans, al meu temps, era un camí estret. I també per haver donat facilitat per la construcció de les escoles a l'Avinguda Agustí Ros.

També us he de dir que al 1922, amb motiu de la celebració de la fira de maig, s'inaugurà el primer camp de

futbol d'Agramunt. El terreny el cedeixo jo mateix, Josep Brufau Mullerat, més conegut pel "Pep del Marianet". El camp compta amb seients, algunes llotges, vestidors, dutxes i cantina.

Res més volguts amics, ja us he explicat qui soc jo i m'alegra de veure que les meves cessions, en el seu moment renovades i actualitzades, poden continuar fent un gran servei al meu poble. Gràcies.

COMTESSA AUREMBIAIX. Actriu: Antonieta Canosa

JOAN PUJAN

Bona tarda vilatans, soc Aurembiaix d'Urgell.

Vaig néixer a Balaguer el 1196 i vaig morir el 1231. Vaig viure 35 anys, però amb una vida força moguda.

Soc filla del comte Ermengol VIII d'Urgell i Elvira de Subirats.

A la mort del meu pare Ermengol VIII l'any 1209, vaig heretar el comtat d'Urgell mentre la regència quedava en mans del rei Pere el catòlic, que li va cedir a la meva mare, Elvira de Subirats. Vaig tenir problemes, estava indefensa, la meua línia hereditària se'n va qüestionar, hi havia un buit de poder en aquell temps i en Guerau de Cabrera se'n va aprofitar per apoderar-se'n. Vaig marxar a terres castellanes fins que va morir la mare que em va cedir tots els drets sobre el comtat.

Em vaig casar amb primeres núpcies molt jove, amb 16 anys, el 1212 amb Alvaro

Pérez de Castro, cunyat de Guerau IV de Cabrera. Passava el temps i, tot i que l'herència materna no deixava dubte sobre els meus drets envers el comtat d'Urgell, el comte rei li reconeixia a Guerau de Cabrera l'ocupació de fet del comtat sempre que jo no el reivindicés.

El 1228 el meu matrimoni va ser anul·lat a causa del meu parentiu amb el meu marit, érem cosins segons per part de mare (i suposo que per altres motius, ell va anar a lluitar amb altra gent que més aviat perjudicaven els interessos de la meua família). En fi, llavors, aconsellada pel meu padastre Guillem de Cervera, em vaig traslladar a Lleida. Em van acompanyar a la cort d'en Jaume I i jo, que era una dona que sabia perfectament el que em feia, vaig prendre la paraula i vaig dir que el que volia era ben senzill; **RECUPERAR ELS MEUS DRETS COM A COMTESSA D'URGELL**, un títol que havia heretat del meu pare i que m'havia pres Guerau de Cabrera amb el pretext que una dona no podia gestionar el comtat.

Havia viscut molts anys a Castella, terra de la meua mare, esperant el moment de tornar a exigir el que era meu. I aquell moment havia arribat.

JOSEP FROVIRA

La gestió amb el rei Jaume I, amb qui m'havien promès quan era nena (jo era una mica més gran, però llavors es feia molt), va anar més que bé.

Jaume es va fer seva la causa, va lluitar fins aconseguir que li tornessin els títols i possessions. Però... d'aquella trobada, senyores i senyors, en va sorgir alguna cosa més que un pacte entre nobles, hi va néixer una relació sentimental entre Jaume, de 20 anys, que sortia d'un matrimoni, i jo, de 32, que en sortia d'un altre.

El 23 d'octubre de 1228 vam signar un pacte secret de concubinatge, un document on ens posaven d'acord a fer donació del comtat d'Urgell a Jaume o als seus descendents després de la meua mort. Li vaig exigir que no m'abandonés, tret que tingués una nova esposa amb qui pogués compartir el regne o una quantitat de diners que pogués ser equiparada al comtat d'Urgell.

També vaig preveure una sortida per a mi, per si de cas, entrar en un convent, en aquest cas el comtat també passaria a Jaume i als fills comuns si en tinguéssim.

Però al final les coses no van anar massa bé. L'any se-

güent en Jaume va arranjat el meu matrimoni amb Pere de Portugal, fill del rei Sanç (emparentat amb els Castro Cabrera) i Dolça de Barcelona. Nosaltres dos vam viure junts poc més de dos anys fins que em va arribar l'hora de morir, no vaig tenir fills, però vaig deixar una sorpresa final, un canvi d'opinió. En contra del que havia acordat amb el rei, vaig deixar el comtat d'Urgell al meu marit.

Em vaig assabentar a l'altre món que més tard el meu marit intercanviaria el comtat amb el mateix Jaume I pel feu del regne de Mallorca. Novament els Cabrera tornarien a apoderar-se del comtat, començava una nova dinastia urgellenca.

Per tant, com que molts dels episodis de la meua vida com a comtessa d'Urgell tingueren lloc a Agramunt o a les seves rodalies, per aquest motiu m'han donat el nom d'aquest carrer, que es troba quatre carrers més amunt.

Curiositat! M'han dit que al carrer del meu costat li van posar Jaume I. Mira, ben a propiet... Aiiiiii tot el que té la història.

PLAÇA GERMANA MONTSERRAT PONS. Actriu: Àngels Ribalta

Hola, bona tarda.

Em dic Montserrat Pons i Pedrós i tinc moltes coses per explicar-vos.

Començaré per dir-vos que vaig néixer aquí a Agramunt el dia 6 de juliol de 1837. La mare Cecília Pedrós i Vall era pubilla i vivia al lloc on avui es troba el núm. 4 del carrer Estudis Vells. I el pare, Antoni Pons i Cluet era un cabaler de Cal Gregori, de renom *El Forcaire*. Van tenir vuit

fills, quatre nenes i quatre nens, però només dos nois i jo mateixa vam arribar a grans. Jo era la que feia set.

Els infants morien petits. Les dues primeres nenes els van posar el nom de Maria i això fa pensar que la primera ja no hi era quan va arribar la segona i que aquesta va morir molt petita perquè quan vaig arribar jo ja no hi era i també em van posar Maria, nom que em van canviar a l'entrar en la vida religiosa pel de **Montserrat**.

Uiii! Us podria parlar dels meus avis materns, paterns, on vivien però... Parlem de mi.

A mi des de ben petita m'agradava molt llegir i estudiar. Veient aquest interès, els meus pares fan tots els sacrificis per donar-me una cultura superior que en aquells temps no podien tenir la majoria de jovent de la nostra vila. La religió, com és natural, formà una part important d'aquella formació. De molt jove se'm va despertar una vocació religiosa i els meus pares no s'hi van oposar.

Vaig entrar a l'Institut de les religioses Missioneres de la Immaculada Concepció i de seguida em van encarregar la direcció del col·legi de Terrassa.

Estava contenta, però dins meu sentia un anhel que mai no m'abandonava... proporcionar al meu poble un col·legi que contribuís i ajudés al nivell cultural de totes les noies i més tard nois i noies.

Però de moment era a Terrassa. Mentre era allà, va morir el meu germà Joan. La mare, que vivia Agramunt, esta-

JOSEP RIVIRA

va sola (el pare havia mort encara jove i l'altre germà també ja havia mort) i llavors va venir a viure a Terrassa. El clima d'allà no li anava gaire bé i va tornar a Agramunt, però jo i una altra religiosa la vam acompanyar.

Ara es presentava l'ocasió que tant havia somiat.

Per començar érem tres religioses. Vam habilitar una casa de nom Can Quanties, cedida pels seus propietaris que residien a Madrid.

El dia 4 de juny de 1880, festa del Sagrat Cor, comencem la tasca educativa, aquest dia s'inaugura l'ensenyament de les Religioses Missioneres de la Immaculada Concepció. La mare encara ho va poder veure, va morir un any i mig després.

Passà el temps i cada vegada la meva aspiració era més profunda, però el més difícil era l'aspecte econòmic.

Ens havíem traslladat a l'edifici del raval de Puigverd, allà impartíem les classes però l'espai no reunia les condicions necessàries per fer l'internat i la nostra vivenda.

Però jo volia un edifici de planta, ben orientat, plantejat per un arquitecte i vaig anar a exposar la idea als meus superiors. Moltes persones d'Agramunt em van oferir col·laboració entusiasta, argumentant els beneficis per a la població i em van donar permís.

Ah! També he de dir que potser va facilitar aquesta resposta afirmativa el fet que la mare general de la congregació en aquells moments era també una filla d'Agramunt: la Madre Bernarda Aynés i Sendrós.

Ara tocava els diners, però no ens vam espantar. Vam vendre la primera casa que ens havien cedit aquells senyors que vivien a Madrid i jo, quan tot just començava el segle XX, ja vorejava els 60. Els pares feia dies que no hi eren i els dos germans havien mort sense descendència,

JOAN PUIG

era mestressa de casa. I què havia de fer? Doncs deixar-ho tot al col·legi que havia fundat. Vaig vendre la casa i les terres i així és com vaig esmerçar la totalitat del meu modest patrimoni familiar a la construcció del nou col·legi que encara avui gaudeix la nostra vila, tot i que amb successives reformes, és clar, per ampliar-lo i millorar-lo.

El vam construir a l'hort del Segal, al carrer Àngel Guimerà. L'amo de l'hort era Vicent Puig i Pons, cosí germà meu, que a l'hora de negociar ens ho va posar fàcil.

Finalment, a la tardor de 1905 comencen les obres, l'edifici s'acaba l'any 1906. Per fi vaig veure acabada l'obra que m'il·lusionava per poder transmetre als nens, nenes i joves de finals del segle XIX i posteriors, una educació en valors que els permetessin afrontar una part important a la societat que s'estava estructurant.

Vaig morir el 29 de desembre de 1920, tenia 83 anys després de quaranta anys al servei del meu poble.

En motiu del centenari de l'Ensenyament a Agramunt, l'Ajuntament em va dedicar aquesta plaça, Plaça de la Germana Montserrat Pons. Aquest espai tan bonic entre el raval de Sant Francesc i el carrer de la Portalada em fa molta il·lusió. I, ara sí, m'acomio de tots vosaltres i moltes gràcies!

COORDINACIÓ I REDACCIÓ DE TEXTOS I DIRECCIÓ: CARME VICENS (GEA)

BIBLIOGRAFIA EMPRADA:

BESORA, J. (2005). *125 anys d'escola: un somni fet realitat*. Agramunt: Missioneres de la Immaculada Concepció.

BERNAUS, R., BERTRAN, J. i COTS, J. (2012). *Agramunt: torronaires i xocolaters*. Agramunt: Revista Sió.

MARTÍ, M.A. (2004). *El plaer de la xocolata. La història i la cultura de la xocolata a Catalunya*. Barcelona: El Tinter.

PONS, LL. (1990). *Notícia d'Agramunt*. Agramunt: Diputació de Lleida.

PONS, LL. (1992). *Els carrers d'Agramunt*. Agramunt: Ajuntament d'Agramunt.

PUIG, J. (2003). *Agramunt. Assaig folklòric, històric i artístic*. Agramunt: Biblioteca Acrimontis.

WEBGRAFIA:

ROTGER, A. (2016). *Aurembiaix, d'Urgell, una dama tenaç*. Recuperat de: https://www.sapiens.cat/temes/personatges/aurembiaix-d-urgell-una-dama-tenac_16436_102.html

Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure. *Aurembiaix d'Urgell*. Recuperat de: <https://ca.wikipedia.org/wiki/Aurembiaix>

Web Xocolateria Jolonch. *Història*. Recuperat de: <http://www.xocolatajolonch.com/ca/comestibles/xocolatajolonch/historia/37200.html>

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALES

Feli Garcia Castro

mòb: 678470328
f.garcia@hotmail.com
Agra, Catalunya 09010 C. 25 11
AGRAMUNT 25310
Lleida

GU'NO VART
100 Aniversari de la seva mort

Amics
de
l'Espai
Guinovart

Guinovart, animal poètic

15 juliol / 30 setembre 2018

**Jordi Larroch
Black & White**

16 setembre 2018 / 6 gener 2019

AMICS DE L'ESPAI GUINOVRT,
adreçat a particulars, col·lectius i empreses

Protectors
corporatius:

Sr. Joan Uriach

Socis:

HORARI:

Dijous i divendres, de 10h a 13h - Dissabtes d'11h a 14h i de 17h a 19h,
Diumenges d'11h a 14h.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt - Tel. 973 39 09 04
info@espaiguinovart.cat · www.espaiguinovart.cat

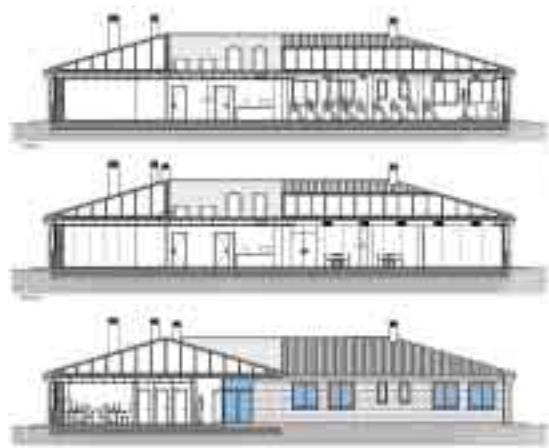
Visites concertades per a grups.

MÉS DE 10 ANYS ELABORANT

GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 – info@masblanchijove.com

Nou Espai Cívic per a Agramunt

El nou equipament disposarà d'una gran sala de 186 m², amb una capacitat d'unes 200 persones.

L'Ajuntament, després de rebre l'informe favorable tant de l'Agència Catalana de l'Aigua com de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, ha iniciat el procés de licitació per tal d'adjudicar les obres que permetran convertir l'antiga llar d'infants municipal en un Espai Cívic. El nou equi-

pament disposarà d'una gran sala de 186 m², amb una capacitat d'unes 200 persones que podrà convertir-se en una Zona d'esbarjo, en una aula i en un petit auditori per a 73 persones. L'equipament també disposarà d'espais destinats als joves i a activitats relacionades amb la gimnàstica, la

informàtica, la cuina o les manualitats. Seguint el model de funcionament dels Centres Cívics de la Generalitat, el nou Espai disposarà d'una persona per a la consergeria, la dinamització i la reserva d'espais. En aquest sentit, les entitats municipals, prioritàriament les d'àmbit social, podran reservar les diferents aules o la sala de reunions quan ho considerin oportú.

Pel que fa a les obres d'adequació, està previst que s'iniciïn durant el proper setembre i s'allaguin durant uns mesos. El projecte, amb un pressupost de 315.822€, preveu l'adequació i redistribució d'espais, la renovació del sistema de climatització i la instal·lació d'un sistema de renovació d'aire, necessari en qualsevol equipament públic.

Si no hi va, no ve.

Si l'orgànica no va al marró no es transforma en compost per fertilitzar el sòl o en biogàs per generar electricitat. I, per tant, no torna, trenquem el cicle i la malbaratem com a recurs.

No barregis l'orgànica amb els altres residus.

Tercer homenatge a Ramon Vicens

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

Un any més la família del Ramon Vicens va voler retre-li un homenatge coincidint amb el tercer aniversari de la seva mort repentina.

L'acte se celebrà, com sempre, a la finca de Cantapius de Mafet el dissabte 28 de juliol al migdia. Va comptar amb la col·laboració del grup Versions Estelada, que van anar interpretant les peces del seu cada vegada més extens repertori, mentre els assistents podien degustar un aperitiu sota unes carpes habilitades per a l'ocasió.

La Rosa Mari, mare de l'homenatjat, va dirigir unes emotives paraules als assistents amb què va donar les gràcies a tothom especialment als qui d'una manera més propera havien estat relacionats amb el seu fill.

L'acte es va cloure amb una darrera interpretació de Versions Estelada, amb l'acompanyament d'alguns components de la cobla Vents de Riella, formació de la qual el Ramon va ser l'ànima durant molts anys.

**ACTIVITATS
BIBLIOTECA**

100
Manuel
de Pedrolo

■ Divendres 14 de setembre, a les 20 h ■

Conferència i lectures expressives de Manuel de Pedrolo per commemorar els 100 anys del seu naixement

A càrrec d'Anton Not i el Grup de Teatre Artesenc
sota la direcció de Joan Roca

Mercat de les Rebaixes

JOAN PUJAN

La climatologia va esgarrar el Mercat de les Rebaixes.

La Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt organitzà el divendres 20 de juliol una nova edició del Mercat de les Rebaixes d'Estiu al Passeig. Una desena de parades es van instal·lar al final del Passeig Nou davant de l'edifici del Cau. Malauradament el temps no va acompanyar gaire. Cap a les nou del vespre el cel s'ennuvolà i començà a fer quatre gotes que van fer que se suspengués la festa de l'escuma que tenien programada per a aquella hora per a la mainada. Una hora i escaig més tard els comerciants

optaren per plegar les parades davant la persistència del mal temps.

Entre tots els compradors la Unió de Botiguers va fer un sorteig de vals de 30 euros. Els guanyadors van ser: Clara Sanz (cedit per Nolah Free Soul), Montse Serra (Cal Cots), Núria Bullich (Zona Esports), Sandra Bermúdez (Calçats Mary), Montse (The Garage), Jamila (Casa Marta), Pilar Rodríguez (Perruqueria Aina), Àngels Lizana (Cal Serra), Lorena Bardos (Cal Sangrà) i Gabriela Bumb (Formatges Monber).

Cicle Racons

Actuació del duet pirinenc La Sonsoni a la plaça de l'Amball, amb la participació del Dr. Joan Loscos.

A la dreta, una part del públic assistent va participar ballant al so de la música, mentre la resta acompanyava picant de mans.

La plaça de l'Amball va ser l'escenari el dimecres 25 de juliol d'un nou concert organitzat per l'Ajuntament dins el Cicle Racons. En aquesta ocasió va anar a càrrec del

grup La Sonsoni, un duet pirinenc amb 19 anys de recorregut format per Pep Lizandra i Elías Porter, els quals van oferir un repertori de música tradicional amb acordió diatò-

nic i violí basat en cançons, músiques i danses de l'Alt Pirineu. El concert comptà també amb la participació del Dr. Joan Loscos amb acordió diatònic.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Entrevistant la coordinadora del servei de Bibliopiscines, Elisabet Jubete.

JOAN PUJAN

Entrevistant Ricard Bertran, que explicà el seu conte "Un petó de xocolata".

Horari d'estiu

JOAN PUJAN

Emissió d'una connexió del magazín televisiu *Horari d'estiu* des de les piscines municipals.

JOAN PUJAN

Un dels infants llegint el conte "Un petó de xocolata".

El dilluns 13 d'agost es va emetre en directe des de les piscines municipals de la vila una connexió del magazín televisiu de La Xarxa *Horari d'estiu* que presenta Marta Pérez Verge, de Ràdio Arenys.

La connexió es va fer des de l'espai del servei de Bibliopiscines, un espai de lectura que ofereix la Biblioteca Municipal Guillem Viladot juntament amb l'Ajuntament. Es va entrevistar la coordinadora de l'activitat Elisabet Jubete que destacà que "la idea de la Bibliopiscina és que els nens i nenes llegeixin i facin activitats de lectoescriptura en un ambient més relaxat. Tenim usuaris de totes les edats, però sobretot és públic infantil que ve a llegir contes i a fer tallers". També es va entrevistar l'escriptor agramuntí Ricard Bertran sobre un dels seus llibres que es poden llegir a la Bibliopiscina, *Un petó de xocolata*, que va escriure després

de fer el dels torrons l'any 2002. "La lectura és una de les eines més potents per arribar a l'ànima dels nens. Quan veig que hi ha nens i nenes que agafen aquest conte, és una satisfacció personal", destacà Ricard Bertran.

El magazín televisiu *Horari d'estiu* és una aposta de La Xarxa de Comunicació Local per afavorir als canals de proximitat un contingut de qualitat directe durant l'època estival. És un projecte que, a més, aquests mitjans se senten seu ja que hi col·laboren periòdicament, obrint la finestra a les seves localitats en les diferents connexions i reportatges. S'emet de dilluns a divendres de 18h a 20h i estarà en pantalla a les televisions locals del 2 de juliol al 31 d'agost. És un programa itinerant per tot el territori buscant històries personals, racons singulars i curiositats sense deixar de banda festes majors i festivals.

Concentració pels Jordis

JOAN PUJAN

Seguint la crida de l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural, el dijous 16 d'agost es va celebrar a la plaça de l'Església una concentració per reivindicar una vegada més la llibertat de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart empresonats injustament des de fa deu mesos. Es va fer lectura del manifest comú de l'Assemblea i posteriorment es va llegir un poema. Poc més d'una vintena de persones van assistir a la reivindicació.

“Ja són deu mesos que sortim al carrer demanant l'alliberament dels hostatges polítics. Deu mesos durant

els quals hem fet totes les reivindicacions possibles; això sí, sense violència, pacíficament, però on ens trobem i quina resposta ens donen? Doncs, ens responen amb violència i amb atacs, i aquí no passa res, no hi ha cap jutge que condemni ningú. Es pot pensar que els que volen per mantenir-nos sota la dependència d'Espanya, poden actuar amb total impunitat, i és cert. Ningú no els condemna. En canvi els independentistes estem citats per qualsevol cosa encara que no estigui contemplat en el codi penal. Són detinguts per expressar lliurement el que pensen”.

Activitats estiuenques

FONT: ESPAI 39

Durant els mesos de juliol i agost s'estan realitzant diverses activitats organitzades per particulars i l'Ajuntament.

L'Espai 39 ha organitzat al xiringuito del Passeig el cicle de concerts *Enganxa't al 39*, amb les actuacions dels grups *Panellet*, *Lo Pau de Ponts*, *Cesk Freixas*, *Escorça*, *Mali Vanili*, *Natiu...*, amb molta afluència tal es pot apreciar a la foto adjunta; també va organitzar el segon Carnaval d'Estiu el dissabte 28 de juliol amb la realització de diversos actes; a la tarda, un espectacle de màgia amb el Mag Moi, i a la nit, un sopar popular, concurs de disfresses, concert amb el grup Dammers i l'actuació del DJ Berni.

JOAN PUJAN

Es van celebrar les tradicionals ballades de sardanes al Mercadal, organitzades per la Barretina amb la *Cobla Tàrraga*, *Cobla Lo Castell*, *Cobla Jovenívola d'Agramunt*, *Bellpuig Cobla*, *Cobla 11 de Setembre*; sessions de cinema a la fresca a Mafet i Montclar

dins el cicle Racons; cursets de natació; un campionat de futbol sala; una nova edició del servei Bibliopiscines i sessions d'aquafitness i de ioga. A més a més de les Festes Majors de les Puelles, Almenara Alta, Montclar i la Donzell.

JOAN PUJAN

El Casal en obres

Des del dimarts 6 d'agost la sala del teatre Casal Agramuntí roman tancada per obres. L'Ajuntament ja ha iniciat les obres per renovar el sistema de climatització de la sala del teatre i resoldre els problemes de temperatura existents amb la instal·lació d'una caldera de biomassa i de terra radial. Les obres també permetran resoldre les barreres arquitectòniques existents a l'entrada de la sala i modificar-ne el pendent del pati de butaques per millorar-ne la visibilitat dels espectadors. L'obra compta amb un pressupost de 184.046€, dels quals 100.000€ de finançament europeu a través dels fons Leader.

Assemblea feminista

Se celebra a Agramunt la primera assemblea per constituir un nou col·lectiu feminista a Ponent

Aquest mes de juliol un grup de dones ha decidit fundar una nova Assemblea Feminista a Ponent. La primera assemblea oberta va tenir lloc el dimecres 18 a Agramunt, amb una assistència d'una quinzena de dones.

La sentència de "La Manada" va estar l'empenta que va fer que es decidissin a convocar una crida mitjançant les xarxes socials, a la qual van acudir persones de diferents edats no només d'Agramunt sinó també d'Artesa de Segre, Montsonís, Preixens i Tudela de Segre, entre altres, i membres de

diferents col·lectius com l'Associació de Dones l'Esbarjo, Indignats de la Ribera del Sió o del CDR d'Agramunt i la Ribera.

A partir d'aquesta bona acollida, que per part de l'assemblea s'explica com a conseqüència de la necessitat d'aquest tipus d'espais sororitaris, es va decidir començar a posar sobre la taula les necessitats reals de les dones i treballar en la creació d'un nou espai de reflexió, empoderament personal i col·lectiu, i d'acció des d'una perspectiva feminista.

A banda del treball propi de la

nova assemblea que s'està gestant, a hores d'ara tot està encara per fer, fins i tot el seu nom, ja que només s'ha col·locat una primera pedra per tal de construir l'espai des de la base i de manera assembleària. De moment, no hi ha consignes ni estructura definida, tot i que ja s'està treballant en futurs actes i campanyes.

Des de l'Assemblea Feminista s'anima a totes les interessades en lluitar pel feminisme a participar en la propera assemblea oberta que tindrà lloc al setembre i que s'anunciarà per les xarxes socials.

Borja Vega Alfonso Col. 7440 Cristina Ribó Santesmases Col. 1087

- 🐾 Medicina preventiva
- 🐾 Laboratori propi
- 🐾 Diagnòstic per la imatge
- 🐾 Cirurgia
- 🐾 Hospitalització
- 🐾 Perruqueria canina i felina

Dilluns a Divendres:
9.30 a 13.30 h. i 16.30 a 20.30 h.

Dissabte: 10 a 14 h.

clinicavet2punt0@gmail.com • facebook.com/clinicavet2.0
www.vet2punt0.com

vet2.0
CLÍNICA VETERINÀRIA

973 590 279 **24 h** 633 514 265

Plaça Pau Casals 3 Balaguer 25600 (Lleida)

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46

Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

el Porquero

el Porquero

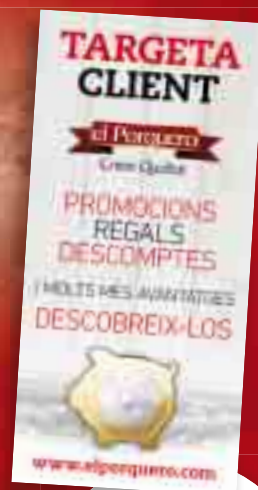
Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
Ctra. Cervera km. 19 · T. 973 390 801

Centres Producció / Distribució

AGRAMUNT (Lleida) 25310 · Ctra. de Cervera, km. 19 · T. 973 391016
EL BARCO DE ÁVILA (Ávila) 05600 · Ctra. N-110, km. 334 · T. 920 341 065
JABUGO (Huelva) 21290 · C. Empalme, 6 · T. 920 341065

www.elporquero.com

**Descobriu
els avantatges
de la nostra
targeta client!**

Els safareigs

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Els safareigs agramuntins es van tornar a omplir per la rentada popular.

A la dreta, taller de bombolles de sabó.

Per quart any consecutiu els safareigs municipals es van tornar a omplir d'aigua per realitzar l'activitat "Vine a fer safareig", amb la qual es vol donar a conèixer als més petits com es rentava la roba antigament abans de l'aparició de les rentadores. La jornada

es va desenvolupar la tarda del dimecres 22 d'agost i comptà amb la participació d'un centenar de persones, a les quals se'ls va repartir una peça de sabó natural facilitades per la mestra sabonera, Mª Àngels Prats, impulsora d'aquesta activitat, amb què van poder ren-

tar la roba que duïen de casa. Durant la jornada també es va realitzar un taller de bombolles de sabó. Malauradament l'activitat es va veure interrompuda, quan encara no feia ni una hora que havia començat, per un sobtat canvi de temps amb fort vent i pluja.

TORRONS
Vicens
des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR • BOTIGA • MUSEU
Ctra. de Tàrraga, 1 • 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 • torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat
TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Oriol Serra, la nostra mirada sobre Berlín

Una imatge actual de l'Oriol Serra emetent en directe per a la televisió de Catalunya.

La meva vinculació amb Agramunt és familiar. El meu pare i els seus avantpassats són fills d'Agramunt. El meu pare va marxar a treballar a Barcelona però sempre hem mantingut casa a Agramunt. La meva relació va ser molt intensa durant tota la infantesa ja que la vaig passar aquí.

Aprofitant la seva estada a Agramunt entrevistem l'Oriol Serra, corresponent de TV3 i Catalunya Ràdio a Alemanya, per tal que ens expliqui la seva vinculació amb el nostre poble i la seva feina de periodista a l'estranger. Una feina que l'apassiona i li dona l'oportunitat de viure alguns dels fets més importants que tenen lloc a Europa.

– Quina és la teva vinculació amb Agramunt? Hi ha molta gent que et veu a la televisió i no sap de la teva relació amb la nostra vila.

– La meva vinculació amb Agramunt és familiar. El meu pare i els seus avantpassats són fills d'Agramunt. El meu pare va marxar a treballar a Barcelona però sempre hem mantingut casa a Agramunt. La meva relació va ser molt intensa durant tota la infan-

tesa ja que la vaig passar aquí. Excepte els hiverns, que anava a escola a Barcelona, tots els estius fins als dotze o tretze anys els vaig passar aquí. Després ja ve l'etapa on comences a fer coses fora i va afluixant la relació.

– Potser amb l'adolescència, quan un es vol quedar amb els amics a Barcelona...

– Bé, va haver-hi un temps que tenia dues vides paral·leles: una colla a Barcelona i una colla a Agramunt. Però una cosa que em va anar desvinculant d'aquí, a l'època d'adolescent, va ser la motorització. Jo no estava motoritzat. Tots els meus amics tenien moto, era l'època de les Rieju, les Vespino i després els cotxes... jo no en vaig tenir mai, ni moto ni cotxe. No m'acabava de fiar de les motos. Després ja amb el cotxe

recordo les sortides a Tàrraga o a Balaguer.

Una altra cosa que puc comentar de la meua època d'infància a Agramunt és que hi vaig aprendre a nedar. Ara jo tinc dos fills i, per primera vegada, el gran ha vingut a Agramunt a fer el que jo feia. Ha estat quinze dies amb els avis. Ha sigut una sensació de nostàlgia, jo era a Berlín i me l'imaginava per aquí campant per Agramunt, encara que després he sabut que no campava tant. Agramunt ha canviat, o tenim la percepció que ha canviat, amb més vehicles, el poble és més gran. Jo estava sol tot el dia al carrer, per exemple. Això sí, ha anat a curssets de natació per aprendre a nedar com ja vaig fer jo.

Però et diré una cosa: per una persona de ciutat, per un anònim de ciutat com sóc jo, tenir una referència més específica, amb unes arrels familiars, un lloc on agafar-me, fa que em senti molt agramuntí. És molt avorrit ser barceloní, n'hi ha tants!

En definitiva, per mi Agramunt és mitja vida.

– I darrerament potser s'ha reforçat la relació amb Agramunt pel fet que els teus pares s'hi hagin instal·lat definitivament.

– Sí, totalment. Això a mi em fa molt content. Potser ha estat més idea del pare, que és l'agramuntí, però també la meua mare s'hi ha trobat

◀ **Una altra cosa que puc comentar de la meva època d'infància a Agramunt és que hi vaig aprendre a nedar. Ara jo tinc dos fills i, per primera vegada, el gran ha vingut a Agramunt a fer el que jo feia. Ha estat quinze dies amb els avis.**

Un jove Oriol de quan venia a passar els estius a la nostra vila.

molt bé. Especialment en l'àmbit social. Han trobat que hi ha molta vida associativa i ells hi participen anant als actes que organitzen les entitats d'aquí.

– **I ja canviant de tema i per començar a parlar de la teva vida professional, quan i d'on sorgeix el teu interès pel periodisme?**

– L'interès pel periodisme és una cosa que he tingut sempre. Vaig començar a la ràdio local de Manresa on vaig començar fent ràdio musical. I de fet em vaig plantejar moltes vegades de provar-ho aquí. Perquè aquí a Agramunt hi ha hagut una emissora municipal des de molt aviat. Quan em va començar a interessar la ràdio ja no tenia la vinculació de venir cada cap de setmana i em faltava una certa regularitat. Potser això em va impedir de

començar a Ràdio Sió. Lligat amb això he de comentar que quan era petit em feia molta vergonya parlar amb l'accent de Barcelona i intentava imitar sempre l'accent d'aquí. He parlat amb altra gent que també els passava el mateix i alguns canvien l'accent segons on siguin. Jo això no ho faig. Crec que una cosa és parlar idiomes i l'altra parlar accents. L'accent crec que és una cosa molt autèntica. Potser per això no vaig acabar anant a la ràdio d'aquí. Em feia la sensació que per integrar-te realment havies de parlar el seu accent.

– **I a la ràdio de Manresa hi comences de molt jove?**

– Començo a Manresa fent ràdio musical, el que podríem dir allò més senzill. Això passa quan tinc uns 17 anys. Va ser el primer lloc on vaig començar a treballar de forma amateur. Després vaig trobar una emissora municipal a Barcelona, Ràdio Nou Barris. També vaig fer coses a Onda Rambla i, més endavant, vaig fer les proves per entrar a RAC 105 quan encara formava part del grup de Catalunya Ràdio.

En paral·lel, penso en la possibilitat d'estudiar periodisme però abans decideixo estudiar Filologia Alemanya. I així començo els estudis de filologia mentre ho compagino amb l'afició a la ràdio. La idea inicial era passar a la carrera de periodisme des de la filologia. Però quan em vaig trobar a filologia hi vaig anar agafant afició. També vaig començar a pensar que si et vols dedicar al periodisme necessites uns coneixements específics d'alguna cosa. Per-

què els estudis de periodisme són molt eclèctics i no tenen gaire contingut. No crec que sigui una carrera per estar-hi quatre anys.

– **Potser és més un ofici?**

– Sí. A la carrera s'hi aprenen coses però crec que s'ha de completar amb altres estudis. Que és el que es fa fora d'aquí. A Alemanya, per exemple, algú que es dedica al periodisme ha estudiat alguna altra cosa. Ha fet Ciències Polítiques, ha fet Història, ha fet Dret...

Està bé que hi hagi uns estudis reglats de periodisme perquè hi hagi uns coneixements elementals de coses que quan fas l'ofici són de sentit comú i està bé que algú les normativitzi.

Vaig fer el segon cicle de la carrera de periodisme però acabant la de filologia perquè va ser com una mena d'obsessió.

– **Comences amb l'alemany quan comences la carrera, o ja tenies coneixements previs?**

– Havia començat l'alemany en un intercanvi a l'institut. Aquella experiència em va agradar molt. Un altre fet determinant ve donat pels meus pares. Als meus pares els he d'agrair molt que sempre han tingut molt interès per viatjar. I això em va marcar molt. Des de l'emoció en creuar fronteres, al fet de canviar de moneda o de canviar d'idioma. I a Alemanya, per cert, la vam creuar molt.

Un altre factor que em va atansar al món de l'alemany va ser una xicota. Una noia alemanya gràcies a qui vaig poder trobar una feina d'estiu a Alemanya. Això va ser molt curiós, perquè vaig trobar

L'Oriol en directe des de Flaix Ciutat FM de Manresa, el dia 5 de juny de 1993.

Començo a Manresa fent ràdio musical, el que podríem dir allò més senzill. Això passa quan tinc uns 17 anys. Va ser el primer lloc on vaig començar a treballar de forma amateur. Després vaig trobar una emissora municipal a Barcelona, Ràdio Nou Barris. Després vaig fer coses a Onda Rambla i, més endavant, vaig fer les proves per entrar a RAC 105 quan encara formava part del grup de Catalunya Ràdio.

el meu Agramunt a la Baixa Saxònia. Vaig estar quatre estius seguits anant a treballar en una sitja d'un poble de la Baixa Saxònia. Era una feina per estudiants on jo era l'únic estranger. Això va ser una loteria per a mi, ja que a banda de guanyar diners aprenia l'alemany per immersió lingüística. Va ser una gran sort, la meua salvació per poder acabar la carrera de filologia alemanya.

– Un cop acabada la carrera de filologia i el segon cicle de periodisme ja comences a treballar dins el món del periodisme?

– Bé, després dels anys a les ràdios locals havia fet un parèntesi per acabar les carreres i anar a Alemanya. Un cop acabats els estudis comença la meua primera feina remunerada a la ràdio, a RAC 105 posant música. De seguida, però, vaig veure que volia fer una altra cosa, fer de locutor de ràdio musical no m'omplia prou.

– És en aquell moment que decideixes canviar del món de la música a la informació?

– Sí, jo vaig començar com a corresponsal de ràdio. De fet vaig començar com a *freelance*. Havia fet les proves per entrar a Catalunya Ràdio, i un cop dins ho deixo per anar-me'n cap a Alemanya. Això és l'any 2004. Tenia ganes de provar una segona etapa vivint fora. Abans de marxar, però, vaig dir a Catalunya Ràdio que si volien tenir un corresponsal a Alemanya pensessin en mi. I vaig fer cap a Lübeck, la ciutat on fins fa poc hi havia el President Puigdemont. Allà entro a treballar en una empresa de tecnologia mèdica fent papers d'exportació i esperant que Catalunya Ràdio em truqui. I de fet vaig acabar sent el primer corresponsal de Catalunya Ràdio a Berlín gràcies al Papa Ratzinger.

– Pel fet d'esdevenir Papa un alemany?

– Exactament. Quan va ser elegit Papa el cardenal Ratzinger, el primer viatge oficial que va fer va ser a Colònia i és quan entro com a corresponsal *freelance* de Catalunya Ràdio a Berlín. Les primeres

cròniques les faig enmig del trasllat de Lübeck a Berlín. Literalment. Aprofitant les àrees de servei de l'autopista que uneix les dues ciutats feia les primeres cròniques.

– Potser unes de les gràcies de la ràdio és aquesta immediatesa que et permet fer cròniques des de l'autopista, no creus?

– Sí. Tot i que la televisió també s'ha agilitzat molt. Però la televisió encara requereix un mínim d'infraestructura si es vol fer amb certa qualitat. Sí que és veritat que tot va molt de pressa. Al final la immediatesa se'n menja. Amb el Twitter, les xarxes... Perdem molt temps contrastant informacions.

– S'ha notat gaire la irrupció de les xarxes socials en el món de la informació?

– Sí. Una cosa imprescindible és, primer de tot, que no se't mengin les presses. Si no ets el primer de dir una cosa, no passa res. És millor que ho puguis contrastar. Tots volem ser els primers en donar les notícies però et podria donar molts exemples de precipitació informativa.

– La teua situació de *freelance* arriba un moment que s'acaba.

– Sí, vaig estar tres anys així fins que em proposen d'entrar en plantilla i m'ofereixen la possibilitat d'estar a la redacció de Barcelona o d'anar de corresponsal a Brussel·les, que és l'opció que vaig escollir. A Brussel·les hi vaig estar dos anys. I després m'envien cap a Londres. En aquest cas perquè venien els Jocs Olímpics de Londres i el Govern del Primer Ministre Cameron

◀ ***Vaig començar com a corresponsal de ràdio. De fet vaig començar com a freelance. Havia fet les proves per entrar a Catalunya Ràdio, i un cop dins ho deixo per anar-me'n cap a Alemanya. Això és l'any 2004. Tenia ganes de tenir una segona etapa vivint fora.***

estava en crisi just quan ple-
gava la corresponsal *freelance*
que hi havia en aquells mo-
ments. He anat movent-me
més per necessitats de l'em-
presa que pels meus desitjos
personals. A Londres m'hi
vaig estar cinc anys. Un lloc
important per mi perquè allà
hi va néixer el meu primer
fill. I és allà on em vaig trobar
amb la confluència entre la
ràdio i la televisió.

Fou en aquell moment que
jo me'n vaig anar cap a Berlín
a fer ràdio i tele perquè a Lon-
dres s'hi va quedar en Carles
Costa. D'això ja en fa quatre
anys.

– **I ara sou un sol correspon-
sal per TV3 i Catalunya Ràdio?
Abans éreu dues persones, oi?
Perquè ara que ha estat molt
d'actualitat Alemanya et podí-
em veure i sentir continuament.**

– Sí, és una bogeria. És
un model d'empresa que té
a veure amb les circumstàn-

cies del país. Amb la crisi, i
perquè pogués sobreviure el
model dels mitjans públics
catalans es va reduir despes-
ses unificant la figura dels
dos corresponsals, el que en
diuen una confluència entre
els dos mitjans. Per això és
una feina molt vocacional,
perquè és molt sacrificada.
Són moltes hores. Si no fos
vocacional acabaries cremat
al cap de poc temps. I per al-
tra part, crec que som l'única
corporació de mitjans públics
de l'estat que té una vocació
nacional. És a dir, som els
mitjans públics i nacionals de
Catalunya. Tenim la vocació
de cobrir la informació amb
una òptica catalana, amb una
mirada pròpia. I això implica
tenir una xarxa de correspon-
sals. Una TV3 i una Catalunya
Ràdio sense corresponsals
serien uns mitjans regionals
i folklòrics, que és el que al-
guns voldrien.

– **A Madrid, potser?**

– Ho voldrien tant a Madrid
com en algunes estructures
polítiques instaurades a Ca-
talunya. I jo crec que aques-
ta filosofia de mitjans aporta
molt a la societat catalana,
el fet de tenir mitjans propis
que no passin per òptiques
que no són la nostra. És a dir,
poder explicar el món amb
una mirada catalana no és el
mateix que haver d'explicar el
món amb una mirada filtrada
per Madrid.

– **La corresponsalia és un
estil molt concret dins el perio-
disme?**

– Bé, al final és com un estil
de vida. Tot i que m'atrau Ca-
talunya com a destinació, ara
seria com venir a fer de cor-
responsal després de quinze
anys fora. Perquè vaig venint,
però no gaire. Intento venir
un parell de cops l'any, per
Nadal i a l'estiu. I ara fer de
corresponsal és com un mo-
dus vivendi. El meu fill gran
va néixer a Londres i el petit a
Berlín. A mi no em molestaria
anar a algun altre país, però
tampoc ho pots triar.

– **Depèn molt de l'empresa i
de la política, oi?**

– Exacte. I a més has de te-
nir una família que et vulgui
seguir. En el meu cas la meua
dona s'adapta a les circums-
tàncies i els nens ara són fle-
xibles, però cada cop ho se-
ran menys.

– **Consideres que s'han de
tenir unes qualitats especials
per fer de corresponsal i no
estar a la redacció d'un mitjà?
Un cert caràcter? Unes certes
inquietuds?**

– D'entrada ha de tenir la
característica número u d'un
periodista: ha de ser curiós.
A part d'això hi ha una cosa

Treballant en una empresa
alemanya, l'agost de 1995.

Interior dels estudis a Alemanya controlant l'emissió de l'Oriol per a Catalunya.

El corresponsal d'entrada ha de tenir la característica número u d'un periodista: ha de ser curiós. A part d'això hi ha una cosa imprescindible que és el domini de l'idioma. Si cobreixes la informació d'un altre país i no en coneixes l'idioma no té cap sentit. N'hi ha, però. Companys que van amb un traductor. Però un traductor no només et tradueix, també et fa de filtre. I et pot acabar orientant la informació cap a un punt de vista determinat ja que hi posa la seva petjada.

imprescindible que és el domini de l'idioma. Si cobreixes la informació d'un altre país i no en coneixes l'idioma no té cap sentit. N'hi ha, però. Companys que van amb un traductor. Però un traductor no només et tradueix, també et fa de filtre. I et pot acabar orientant la informació cap a un punt de vista determinat ja que hi posa la seva petjada. Ja no és la teva mirada pròpia sinó a través de la mirada de l'altre. A més, un corresponsal ho és durant les vint-i-quatre hores. Sobretot en mitjans audiovisuals, que et demanen molta immediatesa. I tu, si no domines l'idioma, no pots elaborar la informació d'una manera ràpida. No tens temps de buscar un especialista del tema i, a més, el traductor.

També és important la llengua perquè, juntament amb el fet de tenir l'antena posada tot el dia, vas veient com respira la societat d'allà on ets. Des de les converses a l'ascensor passant per les portades dels diaris que veus en el quiosc, són inputs que et permeten prendre la temperatura del país. I això et permet entrar en dos minuts en una connexió en directe, que és un fet que passa sovint.

– També és important tenir una xarxa de contactes?

– Això es va fent. No t'ho pots emportar ni comprar, sinó que es va fent amb el temps. Això també funciona així en els corresponsals que hi ha a Catalunya. Ells també van patir les retallades per culpa de la crisi. Ara són pocs i abracen molt territori però estan fent molt bona feina. És una feina que m'agradaria de fer i que crec que té la mateixa dificultat que el corresponsal internacional, encara que l'idioma ja el tinguis.

– Hi veus diferència entre el que fas tu i un periodista local?

– Aquí voldria recordar la sort que teniu a Agramunt amb Ràdio Sió. El fet que la gent pugui formar-se en una ràdio d'àmbit local, una ràdio oberta. Penso que és molt important que dins aquesta ràdio es cuidi la part informativa. Perquè, encara que sembli molt glamurós cobrir la Merkel o en Trump, la feina és la mateixa. Es tracta de cobrir la informació que tens a la vora i traslladar-la. I crec que el periodisme local és el periodisme de proximitat.

Jo acabo fent un periodisme de fora, amb unes altres dimensions perquè cobreixo

unes dimensions molt grans. Però el que és per a un periodista local una població o comarca, per a mi és la capital d'un estat i a partir d'aquí cobreixo la resta del país en funció dels temes que tinguin una rellevància i un interès de cara al destinatari. Al final estic intentant cobrir informacions del meu àmbit de proximitat, intentant arribar allà on podem. I aquí és on entra tota una infraestructura, ja que nosaltres no podem ser a tot arreu. Ens nodrim d'agències, de l'observació d'altres mitjans, etc. Perquè és inevitable. Acabes fent de filtre, tot analitzant la informació que t'arriba. Per altra part, si hi ha un fet important o volen que ho segueixis pots desplaçar-te i pots produir material teu a partir d'entrevistes, per exemple. Això és un valor afegit que aporta moltíssim al producte final.

– Pot ser més difícil, fins i tot, que ser el corresponsal d'un país? No tens tantes notícies per explicar, oi?

– Sí, potser és més difícil i tot. El periodisme local és un repte molt interessant si se li dona la suficient importància i recursos. A més a més, no només dona informació sinó que també vertebrava la societat. A través de la informació un agafa interès per certes coses. Fas que el país estigui intercomunicat i la gent sàpiga què passa a d'altres llocs. Especialment en les notícies en positiu. A més deixa constància per la història del que passa.

La revista Sió n'és un exemple. Sió és com una enciclopèdia que ha anat fent la funció de recollir informació, ►

◀ ***Voldria recordar la sort que teniu a Agramunt amb Ràdio Sió. El fet que la gent pugui formar-se en una ràdio d'àmbit local, una ràdio oberta. Penso que és molt important que dins aquesta ràdio es cuidi la part informativa. Es tracta de cobrir la informació que tens a la vora i traslladar-la. I crec que el periodisme local és el periodisme de proximitat.***

Mirant unes notes mentre espera per entrar en directe per a TV3.

de deixar-ne constància. Crec que és una funció clau de què qualsevol agramuntí s'ha de sentir orgullós i agraït que existeixi. Si no ho tinguéssim, no només perdriem la memòria i la identitat, sinó que no evolucionariem tan bé perquè no seríem conscients d'allò que ha passat. Perquè per saber cap a on anem hem de ser conscients de les dificultats que ja hem superat, de les deficiències que hi ha hagut.

És molt important l'exercici de documentació perquè el periodisme no només ha de ser parlar dels fets de poc recorregut. No deixa de ser una manera d'anar escrivint la història. Després els historiadors ja s'encarregaran de fer la tria, però és una manera de documentar el que passa al nostre voltant.

– **En les darreres setmanes has tingut molta feina perquè Alemanya ha estat al focus de l'actualitat política catalana. Però també acostumes a treure notícies més de fons que ens expliquen la realitat alemanya.**

– Sí, encara que ens falta temps per explicar microhis-

tòries ja que he de cobrir un territori molt ampli. He de ser conscient que jo sóc la mirada dels catalans en la realitat alemanya i també he d'explicar la realitat social del territori, encara que l'actualitat se'ns menja bona part del temps. Com ha estat aquest any el tema Puigdemont.

– **I els temes de les teves cròniques venen marcats per Barcelona, els tries tu, venen marcats només per l'actualitat...?**

– Els fets importants d'actualitat venen marcats pel primer que els veu. Pot ser que t'avisin des de Barcelona, ràpidament, d'un fet que ha succeït al torn de matinada o bé sóc jo que, estant sobre el terreny, ja proposo la notícia. Pel que fa a temes menys d'actualitat acostumo a ser jo qui proposo temes interessants de tractar, encara que també m'arriben propostes des de Barcelona. És intentar mantenir un equilibri entre els temes propis i la informació que ens marca l'agenda diària.

– **I parlant de notícies destacades, aquest any Catalunya ha estat notícia a tot Europa en general i a Alemanya en particular. No només pel cas Puigdemont sinó a partir de l'u d'octubre. Com ha canviat la visió que els alemanys tenen de casa nostra, ens coneixen?**

– Abans de tots aquests fets, els alemanys amb un cert bagatge cultural ja coneixien el fet català. Però el gruix de la societat no coneixia Catalunya. A partir de les darreres diades de l'11 de setembre i les grans mobilitzacions, abans de l'u d'octubre, ja es comença a parlar de Catalunya, es col·loca en

el mapa informatiu internacional. I és que, com també fem nosaltres, si no hi ha problemes en una zona en concret no hi parem atenció a nivell informatiu. És per això que arran del conflicte actual Catalunya s'ha posat al mapa informatiu, especialment a rel de les imatges de violència de l'u d'octubre. També ha ajudat molt la presència de polítics catalans a l'exili. Avui en dia qualsevol alemany coneix Puigdemont. Ara quan et presentes com a corresponsal català, tothom sap d'on ets. Ha estat tot un procés històric pel que fa al ressò de Catalunya al món.

– **I a Alemanya, es van creure que Catalunya proclamaria la independència?**

– Hi va haver un moment que s'ho van creure. Van preveure una proclamació d'independència i una situació complicada amb possibilitat de violència. Després la sensació ha estat de bluf, de decepció, fins i tot. Però han entès que aquí s'ha volgut evitar qualsevol violència. A més, tota la situació dels polítics a l'exili ha permès que veiessin com s'havien fet les coses i la situació real a Catalunya, que hi ha un moviment de fons, un conflicte i un objectiu clar.

– **I tu, a part d'explicar el que passa a Alemanya, et toca fer la funció d'explicar el que passa a Catalunya als mitjans alemanys?**

– I tant. Aquesta funció m'ha tocat fer-la durant molts anys. Com a corresponsal i com a català. Els catalans hem de fer un sobreesforç quan som fora per explicar la nostra realitat. Últimament és una tasca més fàcil però tots

Les darreres setmanes l'Oriol ha estat un dels centres d'atenció, informativament parlant, amb el tema de la demanda d'extradició del president Puigdemont a Alemanya.

A Alemanya van preveure una proclamació d'independència i una situació complicada amb possibilitat de violència. Després la sensació ha estat de bluf, de decepció, fins i tot. Però han entès que aquí s'ha volgut evitar qualsevol violència.

els catalans que vivim fora fem una tasca d'ambaixadors. I com a corresponsal, cada vegada que em presento com a treballador d'un mitjà de comunicació en català he d'explicar el fet de l'existència de la llengua catalana. La nostra llengua, com que no té un estat darrere, no té la visibilitat i el suport que tenen les altres.

– T'han entrevistat en mitjans alemanys perquè expliquessis la realitat catalana?

– Sí, m'ha passat com no m'havia passat mai. Pensa que durant molts mesos Catalunya obria tots els informatius de tots els mitjans, ha sigut molt bèstia. I per això és que m'han entrevistat en els programes dels principals mitjans alemanys, teles, diaris, ràdios... I per un periodista és una mica complicat perquè ells volen una visió neutral del conflicte tot i que, com a català, també tens una opinió. En-

cara que ho intentes explicar de la manera més neutral possible i aportant el màxim d'informació ells eren conscients que estaven entrevistant el corresponsal dels mitjans públics catalans. No sempre era còmode, perquè era conscient que m'escoltava tota la xarxa diplomàtica espanyola. Una xarxa diplomàtica formada per unes ambaixades ostentoses, més pròpies d'un altre temps on, encara ara, tots els majors són filipins com en èpoques colonials.

– La societat alemanya s'ha posicionat en aquest conflicte?

– Bé, la qüestió de base és que a Alemanya el nacionalisme no s'entén. I aquest fet s'ha lligat molt al nacionalisme. Jo crec que el que s'ha de fer és explicar que això no va de nacionalisme sinó d'independència, que és diferent. D'una societat moderna que ha arribat a la conclusió que vol tenir una administració pròpia per gestionar millor els problemes de la gent. I això ho vol fer a través d'un territori vertebrat que té un bagatge històric i cultural que aglutina aquesta societat però que al mateix temps és obert i integrador. No és una qüestió

d'orgull nacionalista sobretot si ho comparem amb altres moviments independentistes d'arreu del món, és molt transversal.

– I els corresponsals alemanys que hi ha a Espanya on viuen, a Barcelona o a Madrid? Perquè això també deu influir en la seva visió del conflicte.

– Clar. Això ens passa a tots els corresponsals. Jo estic a Berlín, abans estava a Londres... Com a català tens una sensibilitat per les minories, t'hi fixes més. Jo represento una nació sense estat que comporta una certa sensibilitat. Si, en canvi, representes un estat propi aquesta sensibilitat ja no la tens desenvolupada. Però sí que tots estem en capitals.

I continuem parlant de la seva feina de corresponsal i del periodisme en general. Ja fa estona que l'Oriol té la cara il·luminada per la passió que desprèn tot parlant de la seva feina. Se li nota l'estima per un ofici que ens transmet en cada connexió que fa des d'una ciutat que molts consideren la nova capital d'Europa.

Josep Bertran Mitjavila

Per a subscripcions i anuncis de la revista, us podeu adreçar a

Vítor M. Cabral
Tel. 672 684 719
secretaria@revistasio.cat

L'Espiga
 llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
 Tel. i Fax: 973 39 04 25
 Tel. Pàr: 973 39 24 72
 25310 AGRAMUNT
 llibreriaespiga@gmail.com
 www.libreriaespiga.com
 www.facebook.es/libreria.lespiga

@revistasio

Recull d'imatges
seleccionades
entre les que els
nostres lectors
han penjat
a Instagram
amb l'etiqueta
#revistasio

@xfm95

@josefinatigueratig

materesa7817

@tereanye

Tractament
Bruxisme, dolor a la mandíbula, limitació en obertura de la boca...

A.T.M.
Pataixes mal de cap o coll?

FISIOUP
FISIOTERÀPIA I RECUPERACIÓ

Recupera la força i el control del moviment

Especialistes en la prevenció de lesions i propiocepció de genoll i de turmell.

REHABILITACIÓ de genoll i turmell.

Plaça del Progres, 2 - altell 1 | 25730 Artesa de Segre | Lleida | T. 973 400 677 - 697 456 944

@j_piulats

@dolorsgrausala

@nnabett

materesa7817

@xlm95

@bernmarki

@j_piulats

Bar - Restaurant *Plaça del mercat s/n*
678 861 219
973 391 086
restaurant@atipic.me

atipic
Agramunt

Esmerzars, menú diari, tapes d'autor i menú degustació

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

pintura i decoració

RS

Roman Serra
695 558 383

LLAGUNES
CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIMO
GERENCIA
OCASIO
MULTIMARCA

OBRIM
GUARDIES

NOVA
EXPOSICIO

SUZUKI NISSAN MITSUBISHI KIA JAGUAR ROVER CITROËN

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

Fisiològics
AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alabart n.col 6198
Cristina Martorell Solé n.col 5964

HORES CONVINQUES TRUCAR AL 973.39.28.18
Av. Maria Jolonch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental
Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
n.col 4250

Serveis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

MANNS _ benestar

DENTS _ SALUT

somriures _ CONFIANÇA

tranquil·litat _ ESTIRAMENTS

ORTODÒNCIA _ relax

NENS _ ACUPUNTURA

La manifestació de l'11 de setembre

La Diagonal es convertirà en un clam per reivindicar el mandat de l'1 d'octubre. Els protagonistes seran els missatges que, tots aquells que hi vulguin assistir, portin i facin sentir. No podem oblidar que vam votar i vam guanyar; ara volem que s'implementi el resultat del referèndum.

Sota el lema “Fem la República catalana” aquest Onze de Setembre s'ha preparat una manifestació que ompli l'avinguda Diagonal de Barcelona des de Glòries fins al Palau de Pedralbes. La Diagonal es convertirà en un clam per reivindicar el mandat de l'1 d'octubre. Els protagonistes seran els missatges que, tots aquells que hi vulguin assistir, portin i facin sentir. No podem oblidar que vam votar i vam guanyar; ara volem que s'implementi el resultat del referèndum. Fem la República catalana!

La mobilització de la Diada per la República catalana que omplirà la Diagonal s'organitza, com és costum, per trams. El tram zero, que inclou la zona de l'escenari, on acaba l'acció, se situa a l'alçada del Palau de Pedralbes i els trams següents s'estenen en ordre ascendent fins arribar al darrer tram (37), que acaba al carrer de Castillejos; per tant, hi haurà un total de 38 trams. Cada comarca, així com la resta de territoris dels Països catalans i la Catalunya exterior, tindrà un o diversos trams assignats. Als de l'Urgell i la Segarra ens toca omplir el tram 8 que correspon a la parada del carrer de Numància, bastant al començament de l'avinguda.

Com sempre, es convocarà a tothom a les quatre de la tarda al seu tram, amb la samarreta d'enguany, de color corall, inspirada en les brides de l'urna de l'1 d'octubre. Com ja és habitual, volem que se senti la veu de tots els assistents; per tant, se'ls convida a portar aquelles banderes, lemes, pancartes, missatges i altres estris o ginyes per fer soroll que millor acompanyin les seves reivindicacions per la República catalana. A més, enguany volem fer un terrabastall, una gran onada sonora que avanci per la Diagonal provocant un clam eixordador.

Entre les quatre i les cinc de la tarda, la música, els castells, altres mostres de cultura popular i la mateixa creativitat de tots

els participants que sorgeixi de manera espontània faran més curta l'espera fins arribar al moment culminant de l'acte. A partir de les cinc de la tarda, es donaran per finalitzades les activitats en curs per començar la preparació de l'acció.

Quan faltin pocs minuts per arribar a les 17.14 h es farà silenci. Serà un silenci expectant, no pas un silenci de dol. També s'abaixaran pancartes i banderes per un moment i es restarà uns instants a l'espera. A les 17.14 h al tram 37 es donarà el tret de sortida a l'acció. Es trencarà el silenci amb l'espetec d'un coet i, a partir d'aquest moment, farem sentir la nostra veu. Haurem de fer sonar aquells estris, enginyes, o instruments que haguem dut, per tal de generar una onada sonora que anirà avançant i creixent del tram 37 fins arribar al tram 0. A mesura que l'onada de so avanci, els assistents també alçaran totes les pancartes, cartells i missatges en qualsevol format que hagin portat per fer sentir la seva veu.

La gran onada que avançarà pels trams, que representa la força de la gent, que pot superar tots els obstacles que ens trobem al davant, s'haurà anat fent més gran cada vegada fins a convertir la Diagonal en un clam eixordador per reivindicar el mandat de l'1 d'Octubre. Arribarà des de Glòries fins a l'escenari on tombarà un mur. Amb la caiguda d'aquest mur, que fa referència als obstacles superats i a superar, és quan s'hi introduirà el concepte de República catalana com a objectiu final.

Des d'Agramunt convidem tots aquells que puguin que s'apunten i assisteixin a aquesta manifestació per tal de fer palès, per una banda, el nostre desencís respecte la manera com ens ha tractat el govern espanyol i la manera com va respondre als anhels de molts catalans expressats a les urnes l'1 d'octubre, i, per l'altra, per fer palesa la nostra ferma il·lusió i convicció que la República catalana és possible i que tard o d'hora l'aconseguirem. Des d'Agramunt, com anteriorment, s'ha organitzat autocars per tal que els qui vulguin hi puguin anar. La reserva i pagament es poden fer al lloc de sempre. No oblideu que les places són limitades. ■

L'amic

El Joan d'Anyà, així l'anomenàvem els amics, era de la mateixa edat que jo i a més a més vivia també al carrer Castell; bastant a prop l'un de l'altre. I això volia dir molt. Suposava compartir jocs, hores, casa i secrets. Moltes vegades ens buscàvem i passàvem junts les estones de carrer.

Vaig assabentar-me amb sorpresa de la mort del meu amic Joan Romeu en descobrir l'esquela preparada per aquest número de Sió. La primera reacció fou de sorpresa davant d'un fet que em semblà que no podia ser. Però si érem iguals! Vaig dir, per preguntar a continuació què era el que li havia passat...

El Joan d'Anyà, així l'anomenàvem els amics, era de la mateixa edat que jo i a més a més vivia també al carrer Castell; bastant a prop l'un de l'altre. I això volia dir molt. Suposava compartir jocs, hores, casa i secrets. Moltes vegades ens buscàvem i passàvem junts les estones de carrer, que als anys cinquantes eren moltes perquè no fèiem repassos, ni deures, ni entrenaments ni altres *monsergues* que ara ocupen les criatures des que surten de col·legi fins que van a dormir. També s'ha de dir que en aquell temps encara ningú no tenia televisió a casa i que la ràdio només servia perquè la gent

escoltés les notícies (el *parte*) o els consells de la senyoreta Francis. Nosaltres jugàvem a pilota, a bales o "todes", a cuit i amagar, a soldadets de plàstic, o fèiem "guerra", tot amagant-nos a les runes que teníem ben a prop amb les cases que havien estat enderrocades pels bombardejos durant la Guerra Civil... Vam anar junts a col·legi, i això vol dir compartir les mateixes vivències i les mateixes pors mentre els aprenentatges ens anaven xopant per dins. Fins que la història, o sigui la vida, ens va separar. A l'hora de preparar-nos per fer l'ingrés, cap allà als deu anys, la seva família va decidir que el Joan anés a estudiar en un col·legi d'una població de Girona, mentre jo vaig continuar amb els altres companys amb el senyor Curià on una colla de galifardeus (érem uns catorze) ens vam preparar pel curs previ al batxillerat elemental d'aquell temps. El Joan marxà internat, doncs, al col·legi de terres gironines i només en tornava per estar amb la família després de finalitzar cada trimestre. Recordo que vam mantenir al principi una relació epistolar que amb el temps es va anar fent més esporàdica fins que s'estroncà. Val a dir que després per la meua part també les coses es complicaren en ingressar jo al seminari de la Seu perquè volia ser capellà. Això va ser després que hagués aprovat el primer de batxillerat, als onze anys.

A partir de llavors l'amistat

es va distanciar. Cadascú anà per camins divergents o potser podríem dir paral·lels. Ell acabà convertint-se en un bon pagès i menant les terres familiars. Jo vaig anar a parar al món de l'ensenyament i vaig retornar a Agramunt als vint-i-quatre anys. Cadascú va fer la seva vida. Si ens trobàvem, cosa que esdevingué només en comptades ocasions, ens saludàvem i intercanviàvem alguns mots de cortesia, però res més. Aquella amistat de la infantesa havia quedat dies enllà i es mantenia com si fos en un paisatge de boira d'un temps perdut. Havíem passat de ser amics de l'ànima a "saludats", segons la terminologia de Josep Pla.

Potser la jubilació de tots dos ens hauria pogut atansar novament. Però les coses, en el seu cas han anat tan de pressa que ja no serà possible. I ara descobreixo que m'hauria agradat estar amb ell i fer petar la xerrada llargament, potser asseguts al banc de pedra de davant de la seva casa pairal al capdamunt del carrer Castell. Hauríem recordat els nostres primers anys quan anàvem a comprar un gelat de gel a ca l'Argelich que valia una pesseta i que feien ells mateixos perquè havien adquirit una nevera que feia gel! Hauríem recordat quan anàvem a amagar-nos a les runes de cal Siscar on els més atrevits s'enfilaven escalinata amunt i on encara es podien apreciar moltes de les parets pintades i noblement decorades. Hauríem

JOAN PUIG

Si ara compartís el pedrís de casa seva, li preguntaria per la família que va fer ben aviat. I li explicaria com m'ha anat a mi. Repassaríem els camins divergents que la vida ens ha regalat i veuríem, de ben segur, que hem viscut l'un al costat de l'altre sense que ens n'haguéssim adonat.

recordat les batalletes que fèiem amb indis i soldats de plàstic al pedrís de davant de la botiga de casa meva on la mare planxava camises i vestits. També hauríem recordat el pa amb vi i sucre que sa mare (o potser eren les tietes) o la meva ens preparaven de tant en tant per berenar. També hauríem parlat de Mossèn Roc que ens va organitzar en colles per formar els *Amics de la Natura*. Nosaltres érem de la colla del Tigre i havíem fet fer un estendard amb un tigre que brandàvem orgullosos quan fèiem excursions fins a Serrallonga o a la masia dels

Arquells. I recordaríem els campaments a la font de Coscó on dormíem amb tendes precàries i vivíem la natura com si estiguéssim en ple Pirineu. I després hauríem parlat de les cartes i postals que ens havíem enviat al principi de produir-se la nostra separació pels estudis.

També, si ara compartís el pedrís de casa seva, li preguntaria per la família que va fer ben aviat. I li explicaria com m'ha anat a mi. Repassaríem els camins divergents que la vida ens ha regalat i veuríem, de ben segur, que hem viscut l'un al costat de l'altre sense

que ens n'haguéssim adonat. De ben segur que amb una bona xerrada l'amistat de la nostra infantesa s'hauria refet i tornaria a cremar com aquelles brases que han restat somortes a la llar de foc i que prenen vida un cop les ventem després de dipositar-hi un manat d'encenalls.

Però res de tot això serà possible. La vida li ha jugat una mala passada. Una mala passada que tots tenim amagada a mesura que anem sumant anys. Em sap greu. Hem anat per la vida sense aturar-nos gaire. Qui, si no? I ara que potser hauríem fet un recés en el camí resulta que hem fet tard. La vida ens canvia a tots i amb el pas dels anys les amistats també canvien. Potser és que per a cada temps tenim uns amics en concret: infantesa, joventut, maduresa, vellesa... Qui de nosaltres no recorda aquell amic o amiga que va tenir quan era un infant i que avui en dia no sap ni on és ni on para? Qui de nosaltres no se sentiria feliç de poder-hi parlar una estona per constatar que, malgrat el pas dels dies, encara es manté el caliu de l'amistat? ■

Roig

TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19.100 - 25310 AGRAMUNT (Llivia) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torronsroig.com

Làmines de plàstic

Sacs de paper

Bobines gofrades

Bosses de Paper

Sacs laminats

Bosses de plàstic

GRUPO CONSIST S.A.
www.grupoconsist.com

Flexible solutions for Flexible Packaging

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Construccions

Reformes

Xavi Lavi

Xavier Junyent Sangrà
Tel. 625 119 990
xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

DARQUITECTURA

Av. Agutí, 9, 2n, 1a - 25310 Agramunt - Tel. (973) 390 403
e-mail: darquitectura@agutimobiliari.com www.darquitectura.com

LLUNA NOVA
PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24
LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Remeis tradicionals: calèndula

Les propietats medicinals de la calèndula són molt celebrades, no debades en castellà s'anomena "maravilla".

Els pètals i les fulles tendres de la calèndula es poden menjar crus, en amanides o en verdures. Els capítols sense obrir o en fase de fructificació, verds encara, es poden macerar en vinagre i menjar-los. Un grapat de pètals es fa servir per donar un color semblant al safrà en arrossos, formatges, mantegues, i també en productes medicinals.

Les propietats medicinals de la calèndula són molt celebrades, no debades en castellà s'anomena *maravilla*. Es recomana contra els trastorns intestinals, problemes hepàtics i mossegades de serps. Avui es fa servir prin-

cipalment en ús intern com a reguladora hormonal, i en ús extern com a protectora de la pell. Així tenim que la infusió de pètals (el centre de la flor no serveix), sola o amb espígol a parts iguals, presa abans dels àpats, va bé contra els trastorns i dolors menstruals i cicles irregulars; en aquest últim cas es millor prendre-la en tintura. Com a teràpia digestiva, hepàtica i diürètica es pot prendre en infusió.

D'altra banda, la calèndula és un element indispensable per fer productes per a la cura de la pell, ja sigui en forma de pomades, cremes o barrejada en argila, perquè té propietats hidratants, regeneradores i nutritives. D'entre aquests productes destaca la coneguda com a crema de calèndula, que s'elabora juntament amb oli d'ametlles, lanolina, cera d'abelles i essència, i no solament té aplicacions cosmètiques, sinó també medicinals contra l'acne, úlceres, furúncols, èczemes, ferides, picades, cremades, etc., amb la següent fórmula: 1 litre d'oli d'oliva, 300 grams de flors de calèndula fresques, 125 grams de cera verge, polpa d'una fulla d'àloe vera, unes gotes de llimona i d'alguna colònia; es cou l'oli amb les flors, i es deixen en un recipient fins que es refredin, filtrem l'oli, hi afegim cera verge, gotes de llimona i de colònia; un cop dissolta la cera s'aboca en un recipient on es deixa refredar i es tanquen protegint-los de la llum, la ca-

lor i la humitat. He de dir que aquesta recepta em recorda molt la que fèiem servir un cop acabada la guerra contra la infinitat de furúncols que vàrem patir quasi totes les persones d'aquella zona.

En ús extern la infusió de les fulles també és bona per fer compreses per guarir ferides i úlceres. Aquestes propietats s'aconsegueixen mitjançant una decocció que aplicarem directament o que ens servirà per elaborar un ungüent, crema o oli. Amb els pètals de la calèndula també podem elaborar *l'oli de la calèndula*, que es fa macerant-ne un bon grapat en oli verge durant 21 dies aproximadament. El resultat és un bon remei cicatritzant d'ús tòpic per guarir nafres posturals originades per haver de fer llit durant alguna convalescència, petites ferides, cremades lleus, i que té un cert poder antiinflamatori, per la qual cosa també s'aplica en alguns cops. La tintura de calèndula s'ha demostrat eficaç per reduir la inflamació que produeixen els herpes bucals, a causa de les seves propietats antisèptiques i cicatritzants. Amb aquesta finalitat omplim fins a la meitat un pot amb la planta seca i l'acabem d'omplir de vodka, el tanquem, el guardem en un lloc fresc i fosc durant dues setmanes, el filtrem i hi afegim la mateixa quantitat d'aigua bullida un cop freda. La manera d'aplicar-la és estendre-la sobre la zona i deixar que s'assequi. ■

Sector Agroramader
Seguretat Alimentària
Medi Ambient
Qualitat
SANDACH
Projectes
Tràmits i Registres
Comptabilitat

C/ Germandat de la Sang, 12
25310 **AGRAMUNT**

973.390.204

www.assessoriadelsio.cat

Av. Generalitat, 10 • AGRAMUNT • Tel./Fax 973 392 311 • Mòbil 630 053 450

Margarita Martí Gasull
C/ Sant Joan, 3
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
jardinsdesecar@gmail.com

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI

PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

tendals
Sangrà

Tendals ficane | Cançons | Pergoles | Tendals camió
Portes ràpides | Cortines industrials | Tapissari | Cortines
Parapentes | Manipuladores | Pintalacis | Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

Av. La Generalitat, 10 - 25310 Agramunt (Lleida)
www.tendalsangra.cat

Només una paraula: “gràcies”

La teva mirada ens segueix inspirant. Seguim endavant perquè ho fem amb tu. Sense por. Tot és temporal, tot passa. I també nosaltres passem. Tu ho has fet una mica més ràpid, però brillant com els que marxen abans, amb una llum especial que perdura en els cels clars.

28 de juliol del 2018. Finca Cantapius, Mafet. Familiars i amics ens tornem a trobar aquí, per a tu. Tres anys ja. Tres anys. I quanta gent. En cada mirada, en cada rialla, en cada llàgrima, en cada abraçada, et sento. Tots els que hi són han hagut de fer un esforç per venir. La calor, les vacances, els nens... però han trobat aquest moment per a tu Ramon, per fer un vermut en el teu record, al voltant de la música i el camp. Alguns dels que no hi han pogut ser també ens acompanyen amb missatges: “avui no podré venir, però no hi ha dia que no el recordi”, “avui estem de viatge, però tenim el Ramon en ment”, etc. La música ha acabat i, davant del micròfon, l'única paraula que tinc als llavis i que no puc parar de repetir és gràcies. Un “gràcies” que no només és per a totes les persones que són avui aquí, i pels que han col·laborat en aquest homenatge, com el grup Versions Estelada, l'Ajuntament d'Agramunt, l'Associació DVins, la Ferreteria Molinet... sinó que és un “gràcies” que es remunta des que et vaig portar a dins de la panxa.

Dono les gràcies al pediatra que em va aju-

dar amb els meus primers neguits. A la senyoreta de parvulari per transmetre't els valors fonamentals, que de gran vas compartir amb tot-hom des del cor. A la tieta per acompanyar-te amb un 600 al col·legi quan va néixer el teu germà Damià. A la senyoreta de primària per ensenyar-te a estimar les matemàtiques, i que més tard, a l'institut, vas poder gaudir-ne amb el teu professor admirat Sangenis. Dono les gràcies al tiet que, als 17 anys, et va oferir la teva primera feina. Amb quina il·lusió agafaves la moto a les set del matí pel camí vell de Puigverd per anar a treballar aquell estiu. Gràcies també al professor de música per fer-te créixer com a músic i persona. Et sentim en cada sardana. Gràcies als entrenadors d'handbol per confiar amb tu. Els gols et feien tocar el cel. I mai, mai, vas acceptar la rendició. Gràcies al professor Lloberes de la Universitat de Lleida per ensenyar-te a estimar la terra. Qui estima la natura, estima la vida. Gràcies a la Júlia, una senyora que mai et va conèixer, però que només de sentir parlar de tu va creure que devies ser algú especial i, des de fa tres anys, pel teu aniversari, ens fa arribar un gladiol blanc. Gràcies al senyor Miquel de l'empresa Sertic, amb qui vas aprendre a ser un bon i noble empresari. Gràcies als teus amics que m'han fet sentir molt a prop teu. Gràcies als amors de la teva vida, que et van fer tan feliç. Gràcies a la família, als germans per haver-vos estimat tant, i al teu pare, el millor pare del món.

I gràcies a tu Ramon, gràcies per mostrar-nos, a través de tots els que et recorden, el que significa estimar. La teva mirada ens segueix inspirant. Seguim endavant perquè ho fem amb tu. Sense por. Tot és temporal, tot passa. I també nosaltres passem. Tu ho has fet una mica més ràpid, però brillant com els que marxen abans, amb una llum especial que perdura en els cels clars. Ets en nosaltres en cada respiració. I et recordarem fins a retrobar-nos. Mentrestant, aquí baix, només una paraula: “gràcies”.

«Ramon estén les ales de la teva llibertat i gaudeix del perfum de l'amor».

JOSEP ROVIRA

Mare

Parlem de patriarcat

L'exclusivitat del poder en mans dels homes adults ha conduït a materialitzar situacions abusives, de desigualtat i de discriminació cap a les dones i els infants. A més a més, han generat una visió del món androcèntrica, és a dir, que la realitat s'ha enfocat, explicat i organitzat a partir de referents masculins.

Que vivim en una societat masclista, on els homes tenen el control de les posicions de poder, és més que evident. Que existeixen desigualtats entre homes i dones i violències i en tots els àmbits i espais de les nostres vides: a la llar, a la feina, als espais públics: transport, carrers, places; amb la parella, la família, l'entorn laboral, la societat i les institucions de l'Estat, també. Però, per què? Aquestes desigualtats, com es reproduïxen i per què es justifiquen? Les reivindicacions des dels feminismes exigeixen la fi d'aquesta posició de poder, reivindicant la fi del patriarcat. Però, a què ens referim quan parlem de patriarcat, societat patriarcal o justícia patriarcal?

Les desigualtats entre homes i dones no són casualitat ni una qüestió generacional, sinó fruit d'un fenomen complex que neix del nostre sistema d'organització social al llarg de la història. La tradició cultural i organitzativa de la

qual provenim és de caràcter patriarcal. Etimològicament, el patriarcat és una forma d'organització social que atorga la màxima autoritat al pare i li adjudica la responsabilitat de prendre qualsevol tipus de decisió. Històricament parlant, el patriarcat ha donat organitzacions polítiques jerarquitzades en què els homes d'un determinat estrat social han tingut pràcticament en exclusiva el poder polític basat en l'autonomia per prendre decisions, l'accés a la informació, la visibilitat i la representació pública. També han gaudit del dret a exercir aquest poder sobre les persones de qualsevol altre estrat social, incloent-hi el propi.

L'exclusivitat del poder en mans dels homes adults ha conduït a materialitzar situacions abusives, de desigualtat i de discriminació cap a les dones i els infants. A més a més, han generat una visió del món androcèntrica, és a dir, que la realitat s'ha enfocat, explicat i organitzat a

partir de referents masculins. L'androcentrisme comporta la invisibilitat del sexe femení, la negació d'una perspectiva femenina de la història i els esdeveniments, l'ocultació de les aportacions de les dones a la ciència, les arts, la medicina, la psicologia, la filosofia o la literatura. Mitjançant la perspectiva androcèntrica es minimitza el rol de les dones, edulcorant els seus èxits i, fins i tot, falsejant-los, a més de contribuir a imposar models únics i estereotips, tant masculins com femenins.

En termes generals el patriarcat pot definir-se com un sistema de relacions socials sexo-polítiques basades en diferents institucions públiques i privades i en la solidaritat interclasses i intergènere instaurat pels homes, els qui com a grup social i en forma individual i col·lectiva, opriuen les dones també en forma individual i col·lectiva i s'apropien de la seva força productiva i reproductiva, dels seus cossos i els seus

TALLERS BERTRAN, S.L.

**Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances**

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

FONT: ARIET

El feminisme és un moviment social i polític que s'inicia formalment a finals del segle XVIII, i que suposa la presa de consciència de les dones com a col·lectiu humà, de l'opressió, dominació i explotació de què han estat i són objecte per part del sexe masculí i, en un estadi superior, pel sistema patriarcal sota qualsevol model de producció.

productes, ja sigui amb mitjans pacífics o mitjançant l'ús de la violència. El patriarcat i el capitalisme, amb la seva lògica del benefici i de l'acumulació, generen fortes desigualtats, relacions de poder i destrucció dels recursos i de les condicions necessàries per a unes vides dignes de tota la població.

Utilitza com a excusa per a perpetuar-se, un suposat origen en les diferències biològiques entre els dos sexes, quan en realitat el seu origen és purament cultural, és a dir, construït socialment. El sistema patriarcal ha degenerat de tal manera que oprimeix també als membres del sexe masculí que no volen obeir els rols socials que aquest imposa o que es neguen a veure la dona com un ésser inferior. Us sona allò de "els homes no ploreu"?

Una cosa tan natural com un hàbit, com la seqüència mateixa del moviment en caminar o tancar els ulls en dormir, el patriarcat s'aprèn, ningú no neix sent misogin, masclista o homòfob, és tan poderós que la majoria de les vegades no ens adonem que estem seguint patrons que ens limiten, estereotipen i violenten. Sí, violenten; perquè

tot això anteriorment descrit es materialitza en violència estructural, violència patriarcal, violència heteropatriarcal, justícia patriarcal... Violència que sotmet les dones pel simple fet de ser dones. Violència que estereotipa, violència que estructura una societat, que determina com han de ser homes i dones des de la infantesa, violència que "educa" però no coeduca, violència que adoctrina, violència que creix al llarg del cicle de vida de les persones fins a la mort. Violència que mata, violència masclista.

Violència que ha perdut el pudor del crim. Violència que ja no es fa en secret, violència que es planifica, es realitza, es retransmet i es col·lectivitza. Violència que existeix fa dies, fa anys, fa vides, i per desgràcia també fa mortes. I després amb sentències que demostren que tots els prejudicis i estereotips de gènere que es donen en la violència sexual es reproduïen en el sistema judicial. Això vol dir que hi ha una ideologia darrere, una estructura, el sistema patriarcal, que es cola en tots els espais de socialització, fins i tot en aquells on, lleis i normes, haurien de ser neutres. I al final, en qui més repercuteix és en les dones, però no solament en les víctimes, sinó que té efectes per a totes, també per les no agredides.

Els estudis feministes sobre el patriarcat, i la constatació que es tracta d'una construcció històrica i social, assenyalen les possibilitats de canviar-ho per un model social just i igualitari. Però, com el feminisme és una crítica de la societat patriarcal, ha estat percebut com a perillós pels qui

estan d'acord o assumeixen com a inevitable la societat, cultura i poder patriarcals. El feminisme fa la crítica del patriarcat com una construcció metapolítica que travessa societats i èpoques, i proposa alternatives concretes. El poder patriarcal és un poder monopolitzat pels homes. S'esgrimeixen també altres valors i alternatives que poden ser percebudes com perilloses, perquè estan destinades a eliminar la dominació de gènere. Els qui no estan d'acord fan el que sempre es fa en la lluita política: idealitzar l'enemic, en aquest cas, les dones i feministes. Els atribueixen atributs i característiques perilloses i moltes falsedats. Prèviament, hi ha una cultura misògina, sexista i masclista. A aquesta misogínia social se suma la misogínia política que és l'antifeminisme.

El feminisme és un moviment social i polític que s'inicia formalment a finals del segle XVIII, i que suposa la presa de consciència de les dones com a col·lectiu humà, de l'opressió, dominació i explotació de què han estat i són objecte per part del sexe masculí i, en un estadi superior, pel sistema patriarcal sota qualsevol model de producció. L'objectiu del feminisme no és "manar", ni arribar al poder per oprimir venjativament el sexe masculí, com sovint es pensa, sinó lluitar per l'alliberament del sexe femení, amb totes les transformacions socials que aquest requereixi, ja sigui la destrucció del patriarcat i del capitalisme, per tots els mitjans al seu abast.

Arantxa Luque Cortés

JOLONCH

XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Joloch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajoloch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajoloch.com

ESPECIALISTES EN HOSTALERIA

- bosses paper
- bosses plàstic
- hostaleria
- alimentació
- aparells
- neteja
- impresos
- pastisseria
- indústria
- mobiliari
- cash...

VIMAT

C/ Pol. Ind. Camí Vell de Tàrraga, 3
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 910 - Fax 973 392 909
www.vimatcomercial.com
vimat@vimatcomercial.com

**Tu poses
la imaginació...**
i nosaltres et vestim la teva taula
amb totes les combinacions de colors

Distribuidors:

Menú diari - Sopar d'empresa
Menjar xinès - Tapes
Espai infantil i molt més...

CASA MARTA
BAR & RESTAURANT

Avda. Catalunya, 19 local
Agramunt

Reserva: 973 391 034 - 692 202 352

DEU
CLINICA
PODOLÓGICA

TERE TORNÉ
PODOLÒGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLÒGA
INFERMERA

NURIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXOLÒGA PODAL
ACUPUNTURA
I LORS DEBACH

Ronda Gaudí d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

Festa Major de Montclar

Els actes es van iniciar el dijous 19 amb el sopar i monòleg a la fresca a càrrec de Xerramartinades, seguit del concert reivindicatiu de Mari Popes i una discomòbil fins a la matinada.

Cada any sou més i ens doneu ànims per seguir endavant, millorant any rere any la nostra gran festa.

Un any més per Sant Jaume es va realitzar la festa gran del poble de Montclar, enguany marcada per la celebració del 10è aniversari del MontclaRock.

Els actes es van iniciar el dijous 19 amb el sopar i monòleg a la fresca a càrrec de Xerramartinades, seguit del concert reivindicatiu de Mari Popes i una discomòbil fins a la matinada.

Les activitats van seguir el capvespre del divendres 20 amb el pregó que va acabar amb el txupinazo, pluja de caramels i els balls del fantasma Jaumet i el senglar Massaporc. Tot seguit s'havia de realitzar el sopar de germanor, però la meteorologia ens va aigualir la festa amb un fort ruixat, el sopar es va haver de traslladar a totes les cases del poble i lamentablement els esperats concerts de Versions Estelada, AlQuadrat i The Pink Goats es van haver de cancel·lar forçosament. Afortunadament des de l'Associació de Jovent de Montclar es va preparar contrarellotge una festa alternativa sota els porxos de l'ajuntament amb Dj Berni que va resultar un èxit.

El dissabte 21 estava carregat d'activitats. A la tarda, per una banda, el torneig de botifarra, amb trofeus i obsequis pels finalistes; per altra banda, una gimcana amb jocs relacionats amb l'aigua per a la mainada. Ja cap al vespre, el quintet Alea va oferir una sessió llarga de ball. Arribada la mitjanit començava un cop més la marxa pel jovent i un any més Montclar es va omplir de gom a gom. La nit va començar amb els joves d'Eko Band que ens van oferir les millors versions, seguits de La Terrasseta

de Preixens amb un recorregut per les millors cançons dels seus quatre discs. Malauradament la pluja va tornar a fer acte de presència i no es va poder realitzar el concert de Sixtus. Un altre cop es va habilitar tan de pressa com es va poder una discomòbil sota els porxos de l'ajuntament, aquest cop amb Dj Jordi Balagué perquè, tot i la pluja, és pugués viure un gran final de festa, fins que ja amb el sol ben visible, el Fantasma Jaumet baixés a la plaça per fer l'últim ball.

Durant tot el diumenge 22 els més joves van poder refrescar-se en el gran parc aquàtic d'atraccions AquaFest. Al migdia la missa amb el Cor Parroquial d'Agramunt i, al capvespre, un concert, seguit d'una sessió llarga de ball a càrrec de la gran orquestra Banda Sonora, en el qual no va faltar el ball de rams. Per acabar, el sopar de fi de festa en què cada any participa més gent.

Finalment el dimecres 25, diada de Sant Jaume, es va realitzar la missa solemne en honor al patró, seguida de la traca i jocs japonesos per a la mainada i, com sempre, els actes es van tancar amb el berenar i pintada de murals on els infants van poder fer volar la seva creativitat.

Un any més des de l'Associació de Jovent de Montclar volem donar les gràcies a tots els assistents als actes, malgrat els problemes soferts enguany per la meteorologia. Cada any sou més i ens doneu ànims per seguir endavant, millorant any rere any la nostra gran festa. Aprofitem també per agrair a Pere Ramon per l'organització durant tants anys del torneig de botifarra. A la Junta Administrativa de Montclar i l'Ajuntament d'Agramunt la seva col·laboració. També als Dj Berni i Jordi Balagué per fer tot el possible per realitzar els actes alternatius a causa de la pluja. A tots els tècnics de so i grups, tant als que van poder actuar, com als que no ho van poder fer tot i posar tots els esforços. Us esperem l'any vinent. Ja estem treballant per poder aconseguir de nou una gran festa.

David Hernández Galceran
Associació de Jovent de Montclar

lloguer de FURGONETA

nou servei

grans volums

transport

trasllats

paqueteria

ferreteria FIRAL

compres

OPTIMUS ferreteria FIRAL

C/ Firal, 21 Agramunt

682 876 551

CVA

Anna Eroles
Veterinària

centre veterinari d'Agramunt

Urgències 670 22 10 37

Matins de 10:30 a 1
Tardes de 6 a 8:15
Dijous tancat
Dissabtes d'11 a 1

Av. Jaume Mestres, 15
25310 AGRAMUNT

PINTURA I DECORACIÓ

Vladimir Triquell Cases

C/ Estudis Vells, 4, 1r
Tel. 973 392 218
Mòbil 619 810 678
AGRAMUNT

Ona
INFORMÀTICA

Plaça del Pou 20 Agramunt
ona@esagramunt.com 973392741

Servei Tècnic

Reparació/Ampliació d'Ordinadors i Portàtils

“L'escola és una eina que ajuda a la formació de les persones”

Una imatge actual de la Josefina a l'escola rural de Preixens.

A baix, amb els alumnes del curs de l'any 1986.

de Preixens durant 30 anys, presideix des de fa un any l'Associació de Dones de l'Esbarjo i aporta el seu petit gra de sorra a l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell. Segurament és una persona coneguda entre moltes i molts agramuntins però no és un personatge públic de la vida agramuntina. Potser la seva condició de dona, o potser la seva activitat professional i el seu activisme no resulten prou atractius a l'interès comú; i ens ajuden a entendre el per què de la seva invisibilitat.

Hem quedat a Preixens, entre les parets de l'escola on la Josefina va ajudar en la formació de moltes persones.

Volem que ens faci una classe sobre uns quants temes que coneix perfectament i que, casualment i per diferents motius no sempre positius, han estat, o encara estan, en l'agenda mediàtica. Segons sembla, a l'escola catalana s'adoctrina a les nenes i als nens, ens endinsem en la Zona Escolar Rural (ZER) el Sió per saber més de l'escola rural. Les dones estan impulsant una onada de canvi per acabar amb la violència masclista i amb la seva situació de desigualtat envers els homes. Amb la Josefina conversem sobre l'Esbarjo i sobre la realitat actual de les dones. Finalment, veiem com es criminalitza la solidaritat amb les persones que corren el risc de morir travessant el Mediterrani. Josefina ens explica la tasca, solidària i voluntària, que fan perquè cada vegada més gent doni la seva sang pels altres.

– **Tota una vida dedicada al món de l'educació. Era aquesta la teva vocació?**

– Sí, sempre vaig dir que volia ser mestra.

– **Per ser una bona o un bon mestre és imprescindible tenir vocació?**

– Jo penso que sí.

– **Avui hi ha molts professors sense vocació ni motivació.**

– Ara sí; abans, normalment, no era així.

Forn i pastisseria

CAMATS

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

*venda
de tes,
infusions
i tisanes*

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mal en té prou"

Escola de Sobreestants d'Obres Públiques

CFPS Projectes d'Obra Civil

- Encarregat sobreestant
- Topografia
- BIM

Formació d'alta capacitatíó BIM

Matrícula oberta!

Horari lectiu de matí

C. Salvador Espriu, 2 - 25300 Tàrrrega (Lleida)
973 31 23 03 - escolasobreestants.tes@gencat.cat
territori.gencat.cat/sobreestants - @E_sobreestants

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
**Escola de Sobreestants
d'Obres Públiques**

La Josepina Esteve a l'Escola Rural de Preixens l'any 1988.

Tot i que vaig estudiar llengües, a mi realment el que em fascinen són les ciències: les assignatures que comporten resolució de problemes mitjançant el càlcul, experimentació per fer nous descobriments, plantejament d'enigmes.

– I a tu, què et motivava?

– Primer de tot, que m'encanten els nens. També que vaig gaudir molt durant els meus anys de formació; m'agradava molt, i encara m'agrada, aprendre coses noves. Tot i que vaig estudiar llengües, a mi realment el que em fascinen són les ciències: les assignatures que comporten resolució de problemes mitjançant el càlcul, experimentació per fer nous descobriments, plantejament d'enigmes.

– Aleshores, per què no vas estudiar ciències?

– Perquè en aquells moments encaminaven les nenes cap a l'aprenentatge de les llengües i els nens cap a la formació científica i tècnica.

– Era una educació sexista?

– Sí, i a més era una escola on les noies i els nois no compartien aula.

– Quins records tens d'aquella escola?

– Tinc uns records molt bons; m'ho vaig passar molt bé. Vaig començar a les monges d'Agramunt a pàrvuls, quan tenia al voltant de tres anys, i vaig continuar fins acabar el batxillerat. Després de superar la prova de la revàlida, vaig estudiar el batxillerat superior a l'Acadèmia d'Agramunt.

– Amb 22 anys comences la teva trajectòria professional i la teva vinculació a l'escola de Preixens?

– L'any passat es van complir 30 anys, ininterromputs, sent la mestra de l'escola rural de Preixens.

– Una escola rural és únicament un espai al camp o és alguna cosa més?

– És l'escola que una amiga i companya, molt vinculada al Secretariat d'Escola Rural de

Catalunya, defineix com “la de les tres p: “*pública, petita i de poble*”. Però és també una altra manera d'entendre l'educació i un mètode de treballar una mica diferent.

– En què és diferent aquesta altra manera de treballar i en què consisteix?

– És la realitat de les aules –en cada curs conviuen un grup reduït d'alumnes de diferents edats– la que permet explicar les principals diferències. La primera, que cada any has de fer coses diferents perquè tens els mateixos alumnes durant diversos cursos. Una segona, que has d'anar treballant cada curs els objectius plantejats de manera diferent, perquè els alumnes poden anar canviant. Una altra diferència important és que es tracta d'un model educatiu que afavoreix que l'aprenentatge sigui cooperatiu.

– A què et refereixes quan parles d'aprenentatge cooperatiu?

– A abordar els diferents coneixements de manera conjunta –això vol dir per a totes les edats representades a l'aula–, es produeix el següent: mentre es repassa amb els nens de més edat, per exemple, la taula de multiplicar, els més petits, poden ja començar a introduir-se en el tema; d'altra banda, quan comences un tema nou per als més joves, pot servir als més grans per repassar i reforçar allò que ja havíem après. Aquesta metodologia de treball afavoreix que els alumnes s'ajudin els uns als altres i, per tant, s'enriqueixen mútuament. Un altre ele-

La Junta Directiva actual de l'Esbarjo.

Escola de formació Sessió de l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell.

ment, no menys important, és que contribueix a corregir els diferents ritmes en l'aprenentatge que es puguin donar a l'aula.

– **Hem vist les virtuts del model de l'escola rural, i els inconvenients?**

– Jo penso que aquest sistema té molts avantatges però no es pot negar que presenta alguns inconvenients, tot i que hem anat treballant per a corregir-los. Abans els nens pràcticament no es movien de cercles molt reduïts. Es donava un problema de socialització que ara hem resolt, perquè fem trobades entre les diferents escoles rurals i perquè fem activitats que impliquen sortir del poble. Un altre problema està relacionat amb el reduït nombre d'alumnes. Es pot donar el cas que en algun tram d'edat només hi hagi un nen i que, per tant, es pugui sentir una mica sol.

– **I el canvi d'una escola rural a una graduada?**¹

– Com que problemes de coneixement no en tenen, els nens s'adapten de seguida.

Des del punt de vista pedagògic no hi ha cap inconvenient.

– **Les professores i professors dedueix que han de tenir qualitats específiques.**

– Els mestres han de ser molts vius i actius i tenir capacitat d'adaptació a les constants circumstàncies canviants.

– **Molts menys alumnes, deu ser una relació molt més intensa.**

– Això fa que tinguis un tracte molt més directe amb ells i els acabis coneixent moltíssim.

– **Més i millor informació ajuda en la seva formació.**

– Sí i molt. En un moment determinat, per exemple, pots exigir més o menys a un alumne en funció de la seva situació personal o familiar. El número d'alumnes per aula no pot ser de 30 com passa a moltes escoles. Dins d'una mateixa aula hi ha nivells i problemàtiques diferents. Un nombre elevat d'alumnes fa impossible tenir prou informació i intervenir de manera adequada. No pots influenciar tant, ni tan bé, sobre l'aprenentatge de les nenes i nens.

– **La relació amb els pares deu ser també molt intensa.**

– Tens molt contacte amb ells perquè els veus molt sovint. Això et dóna l'oportunitat de parlar de seguida de les coses que van malament, però també, i per mi resulta molt important, de les que van bé. Aquesta circumstància provoca que no calgui fer

¹ Escola on l'aprenentatge s'organitza per graus (nenes i nens de les mateixes edats), en aules diferents i amb el professor corresponent.

Sessió de l'Atrapacontes a la Biblioteca, a càrrec de l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell.

Jo veig bé el futur del món rural, sempre que no li demanem més del que ens pot donar. Hi va haver un moment en el qual els pobles s'anaven buidant, però penso que ara hi ha gent disposada a viure al camp. Si a això li sumen la continuïtat en el suport per part de l'administració pública –especialment de la Conselleria d'Ensenyament–, l'escola rural pot tenir garantit el seu futur.

tantes reunions amb els pares.

– Sembla que cada vegada viu menys gent a les àrees rurals. Com veus el futur de l'escola rural?

– Jo veig bé el futur del món rural, sempre que no li demanem més del que ens pot donar. Hi va haver un moment en el qual els pobles s'anaven buidant, però penso que ara hi ha gent disposada a viure al camp. Si a això li sumen la continuïtat en el suport per part de l'administració pública –especialment de la Conselleria d'Ensenyament–, l'escola rural pot tenir garantit el seu futur. Durant el mandat de l'exconsellera Irene Rigau, que per cert prové del món de l'escola rural, es va impulsar la iniciativa d'integrar llars d'infants dins de les escoles rurals. Amb aquesta iniciativa –l'escola de Preixens és una de les pioneres– es vol apostar per l'arrelament de la gent al territori, perquè facin vida al poble i no es vegin obligats a marxar.

– Parlem ara de l'Associació de Dones l'Esbarjo. Ets des de

fa poc la nova presidenta, què et va portar a assumir aquest càrrec?

– No va ser una decisió meua, em van convèncer (fa broma i riu). En realitat, el motiu va ser la combinació de la meua necessitat d'ocupar el temps lliure de què dispo –feia poc que m'havia jubilat– i que l'associació buscava gent per substituir la seva junta. Reconec que, en el seu moment, em va fer respecte assumir la direcció d'una entitat que fa tants anys que existeix i que a més funciona molt bé. Però, sobretot, assumir l'organització d'un esdeveniment tan rellevant com el Musical Escala en Hi-Fi.

– Què significa per a tu l'Esbarjo?

– Ara mateix, una part de la meua vida a la qual dedico moltes hores i una activitat molt agraïda.

– Quins són els objectius de l'associació?

– L'objectiu principal és que les dones tinguin un espai on trobar-se i que, a la vegada, contribueixi al seu apoderament.

– Què destacaries i que trobes a faltar ara que ets la presidenta?

– D'ençà que he assumit el càrrec de presidenta, el que trobo a faltar és una major participació de les sòcies en la gestió de l'entitat i en el disseny i organització de les diferents activitats. Som les membres de la junta que ens encarreguem pràcticament de tot. Destacaria el bon funcionament de l'entitat, la seva àmplia trajectòria i l'alt nivell d'activitat al llarg de l'any.

– Com veus el futur de l'Esbarjo? i en què esteu treballant des del nou equip directiu?

– Cada vegada hi ha més sòcies –actualment som al voltant d'unes 250–, per tant la continuïtat de l'Esbarjo està assegurada. Uns dels objectius que ens hem marcat és dissenyar un programa d'activitats que ens permeti arribar a les dones més joves, volem ser una associació de dones i no de jubilades. Una altra línia de treball és fomentar la participació de les sòcies en el dia a dia de l'entitat.

– Assolir la igualtat entre els homes i les dones i lluitar per eradicar la violència masclista, no entra dins dels vostres plans?

– En principi no, perquè considerem que és un problema que tenim com a societat i no com a persones que formem part de l'entitat. Sí que fem difusió, el dia de la dona i altres dies puntuals, sobre un servei d'ajuda del Consell Comarcal de l'Urgell, pensant en el fet que alguna dona ho pugui necessitar.

– Quina opinió tens sobre el ▶

Uns dels objectius que ens hem marcat a l'Esbarjo és dissenyar un programa d'activitats que ens permeti arribar a les dones més joves, volem ser una associació de dones i no de jubilades.

cas de "la manada"?

– Personalment, em sembla molt greu que es trobi normal que cada vegada que hi ha una festa multitudinària es produeixin violacions. Penso que com a societat no anem pel bon camí. No acabo d'entendre com una persona pot arribar a fer una cosa així, a no ser que estigui sota l'efecte de l'alcohol, les drogues o ell mateix hagi patit un abús. Em resulta molt difícil de comprendre que algú pugui fer això amb ple coneixement de causa.

– Cada 12 hores es denuncia a Catalunya una agressió sexual i el grup de "la manada" va actuar amb premeditació i creien normal la seva conducta; es pot basar l'explicació d'aquesta realitat en comportaments malaltissos o en situacions inexplorables?

– Penso que estem davant d'un problema que afecta la

societat en tot el seu conjunt.

– Abordem, finalment, una altra de les teves facetes, la teva implicació amb l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell. Quin tipus d'activitats feu?

– Promoure que vingui molta gent a donar sang i donar suport als tècnics del Banc de Sang de Lleida –organisme que s'encarrega de l'organització de les extraccions– el dia que s'assigni a un determinat lloc de l'Urgell: atenent i ajudant els donants o facilitant la feina als tècnics.

– Hi ha molts donants a Agramunt?

– Déu n'hi do. Es fa una mitjana d'entre 70 i 80 donacions; però, com en molts altres pobles, el nombre de donants s'ha anat reduint des de l'inici de la crisi econòmica.

– Això per quina raó?

– Segurament, perquè la

gent tenim més problemes i preocupacions i deixem de prioritzar altres temes com, per exemple, les donacions. Ara ja tornem, de mica en mica, a recuperar els números anteriors. Darrerament comencen a venir també persones migrades.

– Som cada vegada més conscients de la necessitat de donar sang?

– Jo penso que sí. Es nota especialment quan alguna família ha tingut un problema, alguns dels membres s'hi bolquen i després continuen com a donants regulars.

– Com s'aconsegueix captar més donants?

– Una de les maneres és fent crides, una altra dissenyant estratègies per arribar als potencials donants. Una de les iniciatives que hem engegat és anar a les escoles –on es troben els futurs donants– a fer tallers, i així a través dels més petits poder arribar als seus pares.

– Donar sang és un fet altruista i formar part de l'associació de donants n'és un altre, hi ha molta gent disposada a ser voluntària?

– A l'Urgell som una colla d'unes 25 persones i que ens anem desplaçant per tota la comarca.

– Suposo que és una bona oportunitat per conèixer gent nova.

– Sí, és un dels valors adquirits que t'aporta aquesta feina voluntària; que comparteixes un espai amb persones que no haguessis conegut d'una altra manera. Persones que, en ser de diferents edats i tenir

Taller de l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell a l'Escola Macià Companys.

Taller de l'Associació de Dones
l'Esbarjo.

Per mi sí que Agramunt és un poble solidari, però s'ha de puntualitzar que les persones que promouen espais solidaris i s'impliquen en la seva organització són sempre les mateixes. Caldria que molts més agramuntins hi participessin.

diferents maneres de pensar, t'enriqueixen. A més, per cuidar les relacions fem dinars i activitats culturals junts; així, per exemple, visitem un dia el refugi d'Agramunt o el barri jueu de Tàrraga.

– El voluntariat és la solució o haurien de ser les institucions les que s'encarreguessin d'aquesta tasca?

– Jo no sabria dir-te si és la solució, però el voluntariat resulta molt necessari. Penso que quan les coses funcionen millor, és quan es fan amb ganes i perquè creus que s'han de fer. Ara bé, amb el treball voluntari no n'hi ha prou,

la part institucional resulta imprescindible per donar-te suport i aixopluc. També per una altra qüestió important, per valorar la teva feina.

– Tampoc puc deixar de preguntar-te, si consideres que la solidaritat és la solució?

– Potser no hauria de ser la solució però sense solidaritat els problemes es farien molt més grans. La solidaritat serveix també per a donar a conèixer que existeix un determinat problema o que en un lloc concret fa falta una determinada cosa.

– Potser la solidaritat no

hauria d'estar relacionada, únicament, amb la necessitat o l'emergència?

– Sí, s'hauria de promoure perquè necessitem una societat més solidària per fer front al gran nombre de problemes que existeixen, cadascú a la seva manera: aportant diners, esforç personal o fent públic un determinat problema.

– Diu la poetessa Gioconda Belli que la solidaritat és la tendresa dels pobles, és Agramunt un poble solidari?

– Per mi sí que és un poble solidari, però s'ha de puntualitzar que les persones que promouen espais solidaris i s'impliquen en la seva organització són sempre les mateixes. Caldria que molts més agramuntins hi participessin.

– Com definiries en una frase cadascun dels temes dels quals hem parlat: l'escola, les dones i la solidaritat?

– L'escola és una eina que ajuda a la formació de les persones.

Les dones són un puntal molt importat per a la nostra societat.

Sense la solidaritat no anem enlloc. ■

ÀNGEL &
Lluch

Menestral Torronaire
Agramunt 1948

**ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.**

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

ÀNGEL &
BIOlluch
TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

cre
Sangra

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSSES - ESPORTS - DISFRESSSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

INDÚSTRIES JOVÉ
BALASCH, més de 40 anys
construint el futur

NETEGES
ECONET
SIO

Maria Aiguade Castro
Gerent

625 94 33 47 - 973 39 08 54
Ctra. Fàbrica, 29 - 25310 AGRAMUNT
netageseconet@sio.com
www.econetsio.com

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demamar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips
per la recollida
i transport de residus

Desenvolup de Treballs 27 - 20110 Agramunt (Lleida)
Tel. 973 391 246 - Fax 973 391 308 - post@palvi.net
www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobil·laria
Projectes
medioambientals

Av. Maria Jolovich, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

Ballerina

La cançó que dona el títol a la pel·lícula és una dolça i càlida melodia per a cordes i fustes; melodia desenvolupada després per a tota l'orquestra.

Ballerina és una pel·lícula franco-canadenca d'animació en 3D. Es tracta d'una pel·lícula d'aventures, que gira al voltant del ball. La protagonista, Felicia, és una noia òrfena esbojarrada i enèrgica, que viu en un orfenat de la Bretanya on va nèixer. La seva passió és la dansa i somia en convertir-se en una ballarina professional. Per aconseguir-ho s'escapa de l'orfenat, situat a la Bretanya rural amb l'ajuda del seu amic Víctor, un intel·ligent i maldestre nen. L'objectiu dels dos és perseguir el seu somni i convertir-se en una ballarina, en el cas d'ella, i en un inventor, en el cas d'ell. Viatgen fins

a la capital, al París del 1879, any en què la icònica Torre Eiffel es troba en construcció. Allí Felicia es farà passar per una altra persona, per aconseguir entrar d'alumna de la Gran Opera House, i així lluitar per aconseguir la vida que desitja.

LA MÚSICA

No es tracta directament d'una pel·lícula musical, però per suposat, i més tractant-se de ballet, la música hi és molt present i de forma molt variada. S'escolta música folklòrica (celto-bretona) o cançons més modernes. Destaquen les de Christopher Braide i Demi Lovato amb les veus originals de la cantant Sira que interpreta la cançó "Suitcase", i Carly Rae Jepsen que canta "Cut to the Feeling Kunaways". Com també són molt interessants les veus d'Elle Fanning i Dane Dechan.

Klaus Badelt, director de la banda sonora de la pel·lícula, és el compositor de *Dreams and the Music Box*, d'*Escaping the Orphanage* i *The liberty chase* que s'escolta a la pel·lícula.

La cançó que dona el títol a la pel·lícula "Ballerina", també és de Klaus Badelt. És una dolça i càlida melodia per a cordes i fustes; melodia desenvolupada després per a tota l'orquestra, i seguida d'un enèrgic obstinat de caire aventurer i èpic, per acabar amb un suau piano.

Montserrat Cots

CoTs

Merceria
 Perfumeria
 Marroquineria
 Artides de viatge

Plaça del Mercadal, 4
 Tel. 975 39 01 32
 AGRWUNT (Ulcido)

netejainteriorshehicles

678 604 258
info@neteco.cat

ARTESIA DE SEGRE - C/Alba, 13 - www.neteco.cat

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 184 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

 RENAULT
 Passion for life

TALLERS J. VALLS
 MECÀNICA - XAPA - PINTURA

AGRAMUNT
 973 39 03 34
 tallerjvalls@gmail.com

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
 Cafeteria - Bar - Restaurant
 Pollastres i conills a l'ast, paelles...
 Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
 C/ Pau Casals, 20
973.390.468

Calçats Mary
 des de l'any 2000

Alpe
 TOMMY HILFINGER

NeroGiardini
i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
 Agramunt
 973 39 20 55 - 686 27 29 27

Activitats del club durant l'estiu

El club ha organitzat el II campus d'estiu, una iniciativa que va sorgir ara només fa un any i que ha tingut una gran acollida a la població.

Tot i que les competicions dels diferents equips van acabar a finals de maig, l'activitat del club no s'atura durant l'estiu.

Per una banda, el club ha organitzat el II campus d'estiu, una iniciativa que va sorgir ara només fa un any i que ha tingut una gran acollida a la població. Durant les tres primeres setmanes de juliol, els nens i nenes van poder gaudir d'activitats relacionades amb el futbol sala, en-

caminades a perfeccionar els aspectes tècnics i tàctics del joc, i al mateix temps amb un vessant lúdic.

Paral·lelament al campus, la junta directiva del club també ha continuat treballant, fent valoració de la passada temporada i organitzant i planificant la propera. Com a aspectes més destacats i de més interès per a les famílies, s'han escollit els entrenadors i entrenadores que s'encarregaran de formar els nois i noies dels diferents equips del club.

Els encarregats de portar l'equip més petit del club seran l'Hèctor Martínez i el Miquel Marín, mentre que el prebenjamí estarà format per la Lara Giménez i el Marc Serra. Per la seva banda, els benjamins seran entrenats per l'Hèctor Martínez i el Genís Jubete. Josep Maria Coll continuarà sent l'encarregat de l'equip aleví, i cal destacar la incorporació del Robert Robredo en aquest equip. Els cadets estrenaran entrenadors, en aquest cas Jordi Martí i Robert Creus seran els nous inquilins de la banqueta. Els que també canvien de "míster" seran els juvenils ja que Eduard Balagueró i Sarah Solé seran els nous entrenadors. I pel que fa als tres sèniors, també hi ha novetats: Eduard Eroles entrenarà l'equip femení i Marc Martín torna després de la seva experiència al futbol per ser l'encarregat de portar el sènior "B". Gerard Fontanet continuarà sent l'entrenador del sènior "A".

També cal destacar noves incorporacions en altres estaments del club. La Junta directiva del CFS Agramunt s'amplia amb tres cares noves: Miquel Marín, Sarah Solé i Robert Robredo. D'aquesta manera, el club ha volgut incorporar més persones que ajudin en la dinàmica i l'organització del club, ampliant així amb noves visions que afavoriran la gestió dels diferents equips, per això s'ha incorporat una jugadora del femení, un jugador juvenil i un pare de l'escola.

Seguint amb el capítol d'incorporacions, ja s'han fet oficials les del primer equip. Com cada any, s'ha optat per donar continuïtat als joves jugadors formats al club, per aquest motiu ascendeixen del segon equip al sènior "A" els següents jugadors: Jordi Planes, Gerard Vicens, Dylan Hachikyan, Thiago Hachikyan i Robert Creus. També s'ha optat per fitxar un dels millors jugadors de les terres de Lleida, Ronel Rayme, que, després del seu pas pel Linyola de 2aB, s'ha volgut sumar al projecte del CFS Agramunt.

I finalment, en un altre ordre de coses, cal destacar que la reunió d'inici de temporada que se sol fer cada any abans de començar els entrenaments i les competicions serà el 28 d'agost a la sala d'actes de l'Ajuntament a les 19.30, on s'informarà de totes les novetats, horaris, quotes...

Acabeu de passar un bon estiu i ens retrobem de nou ben aviat! ■

FONT: FUTBOL SALA

FONT: FUTBOL SALA

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

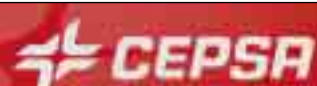

DOLÇA dent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà n° 9-11. baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestiologramunt.com
administracio@gestiologramunt.com

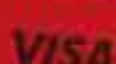
benzinera AGRAMUNT

REBAIXES D'ESTIU
EN EL TEU REPOSTATGE...

5% + 6%

3% en Cheque Ahorró per a botigues Carrefour

**HOTEL - BAR
RESTAURANT**

Ctra. Cervera, 406
TEL/FAX 973 39 12 43 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Marc Roig
Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
www.jardinsroig.com

PINTURA I DECORACIÓ

JAUME VILLALTA

Avinguda dels Esports, 6, 2n, 2a
Tel. 973 39 08 10 - Mòbil 626 92 97 51
25310 AGRAMUNT (Lleida)

artesa xarcuter

Cal Sera

Carrer Sant Joan, 7 - t. 973 39 01 85 - Agramunt
Carrer Fondadora n.2 - t. 973 39 27 28 - Agramunt

Temporada amb balanç positiu

Valorem molt positivament el 1r Campus de Tennis Taula que hem organitzat enguany.

El Club Tennis Taula Xavier Sangrà Agramunt tanca la temporada 2017-2018 amb un balanç molt positiu. Actualment compta entre les seves files amb dos equips. L'equip "A" ha assolit l'ascens de categoria la present temporada, mentre que l'equip "B" s'ha quedat en una molt

bona 3a posició de lliga. Així doncs, passen a competir durant la temporada 2018-2019 en les categories de 1a i 2a provincial, respectivament.

A més a més, també es va organitzar el 2n Obert de Tennis Taula Xavier Sangrà Agramunt, amb la participació de 28 jugadors, adults i infants, tant federats com no federats, el primer diumenge de juliol.

D'altra banda, també valorem molt positivament el 1r Campus de Tennis Taula que hem organitzat enguany, amb la participació d'una vintena de nens, amb els quals hem fet una estada d'una setmana sencera a mitjans de juliol. Considerem que l'experiència ha estat un èxit rotund, i estem molt satisfets dels resul-

tats obtinguts, i que els nens hagin gaudit d'una setmana amb un esport que surt una mica dels habituals que practiquen la canalla.

Com a punt important, cal destacar que a l'escola Macià-Companys, s'ha realitzat una activitat extraescolar els divendres a la tarda, on una colla de nens ha estat practicant tennis taula durant tot l'any. Estem treballant per fer extensible aquestes activitats al col·legi Mare de Déu del Socors.

De cara a la temporada 2018-2019, l'objectiu esportiu que ens hem marcat és el d'assolir un altre ascens de categoria, com a mínim d'un dels dos equips, així com intentar incrementar el nombre de participants infantils dins de les lligues.

Volem aprofitar l'avinente-
sa també per agrair a tots els socis i patrocinadors el suport que ens han brindat durant la present temporada, ja que sense ells tot això no seria possible. La nostra manera d'agrar el suport que ens donen. Es basa en aquestes activitats que fem per la vila d'Agramunt, tant el Campus, com el torneig de Festa Major que es fa a la plaça del Pou cada any, l'obert de l'estiu... El que intentem i creiem que estem aconseguint, és donar una altra alternativa esportiva al poble, tot fent arribar a Agramunt un esport apassionant i molt divertit, i que es pot practicar a totes les edats.

Edgar
Club Tennis Taula
Xavier Sangrà Agramunt

Equip Agramunt "B" i el Borges.

FONT: CLUB TENNIS TAULA

FONT: CLUB TENNIS TAULA

2n Obert Tennis Taula Xavier Sangrà Agramunt. A baix, els joves que van participar al Campus 2018.

FONT: CLUB TENNIS TAULA

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complementos dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peïsseres, C/ Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

Un espai cívic per a tothom

Ara hem pogut tancar el cercle de forma completa adequant l'antiga llar d'infants com a nou espai cívic per Agramunt.

La rubinada de l'any 2015 ha estat, sense dubte, un abans i un després tant a nivell municipal com a nivell de legislació estatal en matèria d'inundacions. És evident que això ha condicionat el pla de govern previst per aquests quatre anys i ha obligat que s'haguessin de prendre, des de l'equip de govern, decisions complicades i importants.

El fet de tenir la llar d'infants municipal en zona inundable juntament al canvi de legis-

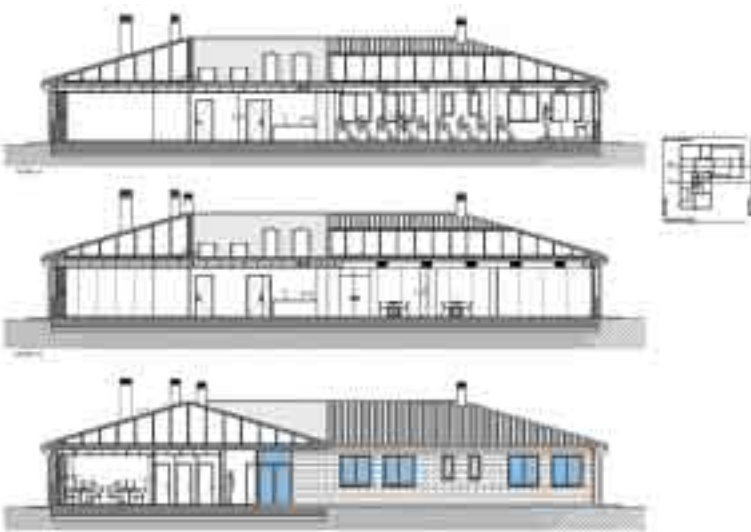
lació va obligar a construir-ne una de nova en un altre lloc. En aquest sentit, en aquests moments difícils ens hagués agradat trobar el suport del grup de Convergència i Unió, enlloc del seu vot en contra el trasllat de l'equipament.

Ara, dos anys més tard, hem pogut tancar el cercle de forma completa adequant l'antiga llar d'infants com a nou espai cívic per a Agramunt, i d'aquesta manera, fer possible l'ampliació de la residència municipal Mas Vell, ocupant tot l'edifici, ja que tant el Casal d'Avis com l'Associació Dones l'Esbarjo podran ser entitats usuàries d'aquest nou equipament. Un espai pensat per reunir en un mateix lloc totes les activitats de caire social, amb vocació de donar a Agramunt un servei tan important per a un municipi, on hi sigui present la convivència intergeneracional i el fet de compartir un espai adequat i dinamitzat des del mateix Ajuntament. I ara sí que estem contents que el mateix grup que va oposar-se a traslladar la llar d'infants, hagi donat suport

a utilitzar-la com a espai cívic. Sempre hem dit i defensat que la política s'ha de concebre amb perspectiva i amb visió de futur i en aquells projectes de municipi ens hi hem de trobar tots. Ara caldrà treballar sense descans per disposar d'aquest nou equipament el més aviat possible de la mateixa manera que estem treballant perquè ben aviat l'ampliació de la residència sigui una realitat. I de la mateixa manera, també estem treballant per convertir l'Escorxador en aquest espai cultural que durant tant de temps tenim sobre la taula. Fer política és saber fixar objectius i complir-los quan sigui viable i possible.

Des d'Acord d'Esquerra sempre ho hem entès així. Perquè els projectes van més enllà de les legislatures i dels cicles electorals. I és per això que dia rere dia treballem perquè aquests objectius es facin realitat. Des del rigor, des del treball, des del sentit comú i des de l'interès general.

Molt bona Festa Major! ■

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

**Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!**

**Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT**

ferreteria@molinet.cat

**Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662**

Ha pujat a la casa del Pare

Mercè Tallaví Escudé

(Vídua de Ramon Areny Castellà)

que morí cristianament el dia 10 de juliol de 2018,
als 81 anys d'edat, havent rebut els S S. i la B. A.

E.P.R.

Els qui l'estimem: fills, Mercè i Àngel, Núria i Venanci, Annabel i Joan Carles;
nèts, Guillem, Genís, Adrià, Martí i Èric; germanes, cunyats,
família tota i amigues us preguem la tingueu present en el vostre record.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Agramunt, juliol de 2018

Estimada àvia, persona de
pau i amor, ens costa acostu-
mar-nos al dia a dia sense la
teva presència.

Et recordarem per tot el que
al llarg de la teva vida ens
has ensenyat i transmès.

Farem honor a les teves
darreres paraules:

*"no ploreu per mi, que jo
pregaré per vosaltres"*

T'estimem.

ZONA LÚDICA DE LA DONZELL

FONT: AJUNTAMENT

L'equip de Serveis Municipals de l'Ajuntament d'Agramunt ha finalitzat les obres d'adequació i enjardinament del pati de les antigues escoles de la Donzell. L'actuació, que també ha permès instal·lar-hi diversos jocs infantils i una taula, ha estat finançada per l'Ajuntament d'Agramunt i pel romanent que l'anterior Junta administrativa de la Donzell va deixar en finalitzar el mandat i

havent-se acordat així en assemblea de veïns.

NOVA CLIMATITZACIÓ A L'ESPAI GUINOVART

L'Ajuntament d'Agramunt ha finalitzat els treballs que han permès substituir la climatització de l'Espai Guinovart per un sistema de màxima eficiència i que ha permès resoldre els problemes que presentava l'actual. Concretament, l'espai no disposava de refrigeració, fet que dificultava molt les visites i activitats durant els mesos d'estiu, i també tenia problemes pel que fa a la calefacció. Des de fa unes setmanes, el nou equip ja ha entrat en funcionament.

ACTUACIONS SERVEIS MUNICIPALS

Els serveis municipals i els jardiniers que treballen amb l'Ajuntament ha reformat la plaça de l'Avellaner. D'altra banda, l'Ajuntament també ha dut a terme obres a l'Escola Municipal de Música. S'han arranjat les aules del segon pis per guanyar espai, arrebossat les parets del passadís, i

FONT: AJUNTAMENT

s'han pintat algunes aules. També s'han fet obres d'arranjament a les voreres del carrer Institut.

ACTUACIONS CAMP DE FUTBOL

Des de l'Ajuntament s'ha procedit a fer les tasques de manteniment de la gespa artificial del camp de futbol. Concretament, s'ha dut a terme un aixecament de la fibra, s'ha fet una neteja general, i la descomposició i homogeneïtzació del cautxú. Les tasques de manteniment han anat a càrrec de l'empresa Palau Turf.

CESSIÓ DEL PATI DE L'ESGLÉSIA DE MONTCLAR

El Bisbat d'Urgell i l'Ajuntament d'Agramunt, després de mesos de negociacions, han signat les escriptures de donació de la zona verda ubicada al voltant de l'Església de Sant Jaume de Montclar.

Es tracta d'una zona propietat del Bisbat que fins ara estava en desús i per la qual des de la Junta Administrativa de Montclar s'havia proposat convertir-la en un espai de lleure, tenint

FONT: AJUNTAMENT

en compte que es troba situada a la part més alta de la població, annexa a l'església. Fa 4 anys, el bisbat ja va procedir a la cessió temporal d'una part d'aquest solar per millorar el pas de vehicles per un lloc estret de Montclar. Amb aquesta signatura, tota la zona verda queda en propietat de l'Ajuntament d'Agramunt a cost zero. D'aquesta manera es dona solució a una llarga reivindicació de la junta administrativa, amb la qual a partir d'ara es treballarà per decidir com s'adequa l'espai.

ACCÉS AL PASSEIG MERCÈ ROS PEL CARRER DEL RIU

Durant els propers dies, està previst que s'iniciïn les obres que permetran fer totalment accessible l'accés al Passeig Mercè Ros des de l'Avinguda Marià Jolouch a través del Carrer del Riu. En aquests moments, aquest accés només disposa d'escales i l'afluència que té el Passeig Mercè Ros

FONT: AJUNTAMENT

ha fet necessària aquesta actuació, prevista des de fa mesos. Les obres tindran una durada d'unes setmanes i es finançaran íntegrament des de fons municipals.

ADEQUACIÓ DELS SAFAREJOS D'ALMENARA

En el marc de la Festa Major d'Almenara es va inaugurar l'arranjament dels antics safarejos, situats a la vora del Canal d'Urgell. L'actuació va iniciar-se l'any passat a través de la primera edició del Camp de Treball que acull Agramunt durant els mesos de juny i juliol i s'ha finalitzat amb l'equip de serveis municipals. Amb aquesta actuació es posa en valor un dels atractius d'Almenara que havien quedat en l'oblit.

FONT: AJUNTAMENT

DADES DEL SERVEI DE RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

Segons les dades dels primers sis mesos de l'any, el nivell de triatge ha millorat lleugerament respecte el mateix període de l'any passat, un 28,60% el 2017, i un 29,88% aquest any. El plàstic, el vidre i el paper milloren les dades del darrer any, i en conseqüència reduïm lleugerament el rebuig que generem, però el residu més important ara per ara, el d'orgànica, empitjora clarament.

Cal tenir en compte que si no es milloren aquests resultats de forma clara al tancament d'aquest any, no es podran evitar canvis dràstics a curt termini.

En aquest sentit, es recorda que es reduiran alguns contenidors verds de rebuig, sobretot aquells que estan sols (no ajuden a destriar) i/o aquells en els quals es troben residus clarament inacceptables (zona polígon). En aquest sentit, en les properes setmanes es convocarà una reunió amb les empreses per impulsar definitivament el correcte triatge a la zona del polígon, segons la normativa i els procediments vigents de l'activitat de cada empresa.

AGRAMUNT	Mitjana 2017 en tones	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Mitjana mensual acumulat (TONES)	% 2018 vs 2017	Previsió 2020	Cal millorar un
Rebuig	131,2	125,8	113,5	134,9	124,92	136	134	128,22	-2,3%		
Matèria orgànica	20,4	17,2	14,5	20	21	24,62	20,98	19,72	-3,5%		
Vidre	8,7	10,8	6,4	9,5	8,39	8,77	12,03	9,30	6,6%		
Envasos	7,9	10,3	6,7	10,2	8,47	12,48	7,09	9,21	16,8%		
Paper	15,5	15,3	11,9	21,7	15,1	14,49	19,95	16,40	5,8%		
TOTAL SELECCIONAT	53	53,7	39,5	61,3	52,9	60,4	60,1	54,63	4,0%		
TONES TOTAL DE RESIDUS	184	179	153	196	178	196	194	182,85	-0,5%		
% DE SELECCIÓ FETA	28,6%	29,91%	25,81%	31,24%	29,76%	30,72%	30,94	29,88%	4,46%		

És important que tothom tingui present que si no es realitza un bon triatge, hipotquem el futur mediambientalment i fem que s'incrementi la despesa del municipi. En aquests moments, els ciutadans podem dipositar els residus al contenidor corresponent quan ens va bé, sense cap pauta o horari. Però que seguim així depèn de cadascú de nosaltres. De ningú més.

ACTES

SUBVENCIONS

- Es concedí una aportació econòmica de 300€ per a la tradicional cantada de caramelles de l'any 2018 al grup caramellaire "Aires del Sió".

- S'acordà concedir el pagament del 25% del cost total del servei de menjador escolar pel passat curs escolar a dos alumnes d'educació obligatòria que pertanyen a famílies dels nuclis agregats del municipi d'Agramunt que han formalitzat l'ajut corresponent, per un import de 220,40€ cadascun.

- Es concedí a l'AMPA del Col·legi Macià-Companys, una subvenció de 330€, per a les activitats realitzades durant el curs 2017/2018.

- Es concedí a l'Associació Cultural Recreativa Festa, Gastronomia i Cultura d'Agramunt i Comarca una subvenció per un import de 1.438,39€, per les despeses dels treballs de la instal·lació elèctrica de la festa al Passeig J. Brufau on es realitzà les activitats de la V Mostra de Vins i Caves de proximitat.

- Es concedí als membres de l'Aula d'Extensió Universitària d'Agramunt, una subvenció de 450€, per a les despeses que han generat la realització de les sessions de conferències del curs 2017/2018.

OBRES MENORS

- S'aprova els treballs de la instal·lació de reg per a la zona de sota el Pont Romànic, i s'adjudica a l'empresa GILBERT BERTRAN PUIGPINÓS, per un import de 9.344,29€, inclòs IVA.

- S'aprova els serveis de manteniment de tractament de la legionel·losi per a les instal·lacions de baix risc del Col·legi Macià-Companyans, i s'adjudica a l'empresa RAESGRA, SL, per un import de 323€, sense IVA.

- S'aprova l'arranjament d'un camí d'Almenara Alta-Partida Tarassó i enllaçant amb la Fuliola, i s'adjudica a l'empresa ARNO INFRAESTRUCTURES SLU, per un import de 2.000€, inclòs IVA.

- Es va aprovar els treballs d'obra d'arranjament de camins en el nucli agregat de la Donzell, i s'adjudica a l'empresa MACOTEC 905, SL, per un import de 1.512,50€, inclòs IVA.

- Es va aprovar els treballs d'obra d'arranjament de camins en el nucli agregat de Mafet, i s'adjudica a l'empresa MACOTEC 905, SL, per un import de 2.250,60€, inclòs IVA.

- Es va aprovar l'adquisició de mobiliari per a les oficines municipals de l'Ajuntament (4 cadires amb braços i 4 cadires sense braços), i s'adjudica a l'empresa J. TORNÉ SL, per un import de 1.446,19€, inclòs IVA.

- S'aprova l'adquisició de 20 unitats de barreres de seguretat peatonal per diferents indrets de la via pública, i s'adjudica a l'empresa GLS CONSORCIO DE HORMIGON, SLU, per un import de 3.210,37€, inclòs IVA.

- S'aprova l'adquisició d'un aparell d'aire condicionat pels despatxos de serveis socials de l'Ajuntament (model Hontat), i s'adjudica a l'empresa GILBERT BERTRAN PUIGPINÓS, per un import de 750€, sense IVA.

- S'aprova l'adquisició de 200 cadires de resina pel nucli agregat de la Donzell, i s'adjudica a l'empresa GRUP SIGMA CORNELLÀ, SL, per un import de 1.573€.

- S'aprova l'adquisició d'una estructura de pont de fusta amb rampa pel pati de la Llar d'Infants Municipal L'Era d'Agramunt, a l'empresa JOAN ALBORCH LÓPEZ, per un import de 999,87€, inclòs IVA.

- S'aprova un tancament de protecció pel jardí de la zona del Dipòsit del Castell, i s'adjudica a l'empresa ROC GE-LONCH, SA, per un import de 1.349,93€, inclòs IVA.

- S'aprova els treballs de serveis per a la planificació i gestió de la comunicació de la Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra per a l'any 2018 a través dels mitjans de comunicació i de les xarxes socials, i s'adjudica a l'empresa SOLUTIONS COMGASTRO, SL, per un import de 14.798,30€. ■

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Com una flor, sempre més
el teu record en nostra vida
hi ha deixat una fragància
que ja no en serà esvaïda.

(Joan Maragall)

Maria Martí Escudé

(Vídua d'Andreu Ingla Baró)
"Cal Quelo"

Que morí cristianament el dia 4 d'agost de 2018, als 89 anys d'edat.

E. P. R.

Els qui l'estimem, filles, M. Neus (vídua de Ramon Blasi) i M. Eulàlia; fills polítics, Joan i Jordi; néts, besnéts; germana, Pepita; cunyat, Jaume; nebots, cosins i família tota, us agraïrem la tingueu present en el vostre record.

*La família agraeix a tothom les mostres de condol i d'afecte rebudes,
al personal del CAP d'Agramunt per la seva atenció i en especial a la Judit i Josefina
que amb tanta estima i professionalitat la van cuidar.*

Agramunt, agost de 2018

SETEMBRE 2018

Mes de 30 dies, novè del nostre calendari i setè de l'antic calendari romà.

El **dia 1** el sol surt a les 7h 18m, i es pon a les 20h 45m. El **dia 30** el sol surt a les 7h 47m, i es pon a les 19h 36m.

El dia 23 entrem a la **Tardor** a les 3h 45m. Som a l'equinocci de tardor i el dia i la nit tenen la mateixa durada. El sol entra a la constel·lació de **BALANÇA**.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

El setembre, com el maig, és també el mes dedicat a la Mare de Déu. Se celebra la festa de les imatges de la Verge que, segons la tradició, han estat trobades, i que s'ignora la data de la seva festivitat. La celebren el dia 8, que es commemora del naixement de Maria. Molts pobles realitzen aplecs a ermites marianes situades als cims de les muntanyes, i sembla que en venerar la Mare de Déu celebren el despertar de la mare terra, per un temps adormida durant les fortes calors de l'estiu, i ara desvetllant-se per prodigar els dons de la verema i de la fruita tardoral, alhora que es prepara per rebre la llavor del blat que assegurarà la collita i el menjar per a la propera anyada.

Per les nostres comarques, on fa anys es conreava molt la vinya, part de l'esforç i l'atenció de la feina del pagès se l'emportava la collita del raïm. La verema començava quan apareixia l'*estel veremador*, estel que surt a trenc d'alba pels vols de Sant Miquel, i no es podia començar la feina sense aquest anunci del cel. Actualment, amb el canvi climàtic que estem patint, la verema s'ha avançat bastant, segons les contrades.

*Al davant hi va l'estel,
i al darrere, Sant Miquel,
que duu la verema del cel.*

Les fases de la lluna:

Quart minvant		el dia 3, a les 04:37 h
Lluna nova		el dia 9, a les 20:01 h
Quart creixent		el dia 16, a la 01:15 h
Lluna plena		el dia 25, a les 04:52 h

A les darreries de setembre comencen les fredorades i les dones passaven força estona als capvespres a la vora del foc filant la llana que després es convertiria en jerseis i altres peces de vestir per a tota la família pagesa. Diu el refranyer:

*Quan el raïm comença a madurar,
comencen les velles a filar.*

Dies 1 i 2: Festa Major d'Agramunt.

Dia 8: Naixement de la Mare de Déu. Agramunt celebra la festa de la Mare de Déu del Socors. Antigament tal dia com avui era la Festa Major i es ballava la Dansa de Canuts i Rams al davant de l'església per tal de recaptar ingressos a benefici de la confraria del Santíssim nom de Jesús.

*Tot l'any em fas mala cara,
fins a la festa major
i ara em fas la rialla
per l'amor a un mocador.*

Dia 9: Sant Pere Claver. Jesuïta, fill de Verdú. Home de gran virtut que va passar la vida en terres americanes redimint inèduls i infidels i lluitant per l'alliberament dels esclaus negres, per això se'l coneix amb títol d'Apòstol dels negres. A Verdú es conserva la casa on va néixer convertida en capella, i una relíquia del sant.

Dia 11: Diada Nacional de Catalunya.

Dia 14: Exaltació de la Santa Creu.

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de juliol de 2018)

NAIXEMENTS

Martina Vidal Berca	dia 25-6
Mariam Kaakoua	dia 13

MATRIMONIS

Antonio Hernández Márquez, i Maria Jesús Díaz Calderón	dia 18
---	--------

DEFUNCIONS

Mercè Tallaví Escudé	81 anys, dia 10
Joan Romeu Marquilles	65 anys, dia 18

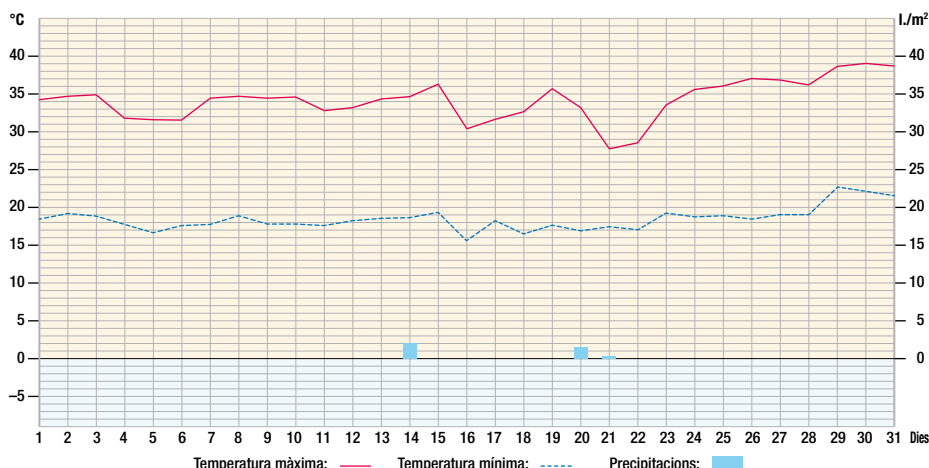
Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenients autoritzades.

JOSEP POVIRA

Temps

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JULIOL

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

Dia 14.....	2,0 l/m²
Dia 20.....	1,5 l/m²
Dia 21.....	0,3 l/m²
TOTAL.....	3,8 l/m²

TEMPERATURES EXTREMES DE JULIOL

Màxima del mes.....	39°, dia 30
Mínima del mes.....	15,6°, dia 16
Oscil·lació extrema mensual.....	23,4°
Mitjana de les màximes.....	34,2°
Mitjana de les mínimes.....	18,4°
Mitjana de les mitjanes.....	26,3°

L'observador: Ramon Coll
(Des de cal Tallador)

Ens costa imaginar-te
absent per sempre,
tants de records de tu
se'ns acumulen,
que ni deixen espai
a la tristesa,
i et visquem intensament
sense tenir-te.

Miquel Martí i Pol

Ha pujat a la casa del Pare

Joan Romeu Marquilles

que morí cristianament el dia 18 de juliol de 2018, als 65 anys d'edat.

E.P.R.

Els qui t'estimem no t'oblidarem.

La família agraeix les mostres de suport rebudes.

Agramunt, juliol de 2018

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Espectacular vista aèria de la vila des de la banda del carrer del Firal. En el dipòsit del Castell que hi ha en primer terme, s'ha fet un muntatge col·locant-hi una pancarta referent a les dues dates reivindicatives que s'aproximen: l'11 de setembre i l'1 d'octubre.

La imatge superior és l'original, mentre que a la de sota s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

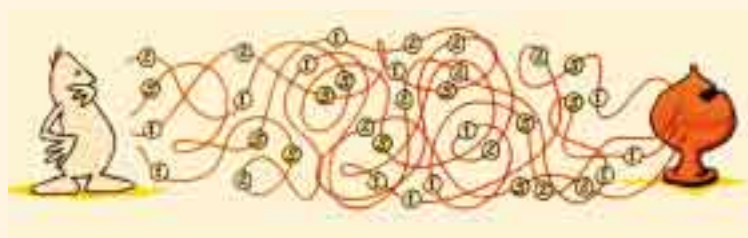

■ Coordina Rosa Maria Sera

SUDOKU

LABERINT

Cada corda té associades monedes. Quina d'elles seguireu per posar més diners a la guardiola?

Solució
al Laberint:

Solució al
SUDOKU:

7	6	1	5	9	3	4	8	2
4	3	8	1	6	5	9	7	2
8	3	1	2	7	4	5	9	6
3	1	6	7	5	2	9	8	4
4	7	2	8	3	9	6	5	1
5	8	9	1	4	6	3	7	2
6	5	8	9	2	1	7	4	3
9	2	3	4	8	7	1	6	5
1	4	7	5	6	3	8	2	9

Solució a les
7 diferències:

Ompleu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

1	4				3	8		9
					7			5
				2			4	3
		9	1			3		2
	7						5	
3		6			2	9		
8	3			7				
2			6					
7		4	3				1	8

Xavier Sangrà Plaza

Per a tu

El tot. L'absolutament tot.

Un enorme buit des que ja no hi ets.

El teu record lleva l'aire per un moment.

Després toca seguir respirant, encara que ja és diferent.

Com tu deies, la vida seguirà.

Però segueix molt més trista des que no ens abrades.

*Sempre recordem amb afecte les vegades que ens deies les coses
pel nostre bé. Hem après molt de tu i del teu amor incondicional.*

De vegades somriem. Ens agrada fer-ho encara.

*La raó és que sabem que a tu és el que
t'agradaria que fèssim.*

*Totes les coses bones i alegres que ens
segueixin succeint, en part seran per tot
el que ens vas ensenyar.*

*Seguirem complint somnis i tu sempre
estaràs present en cada moment
i en el cor de tots nosaltres.*

T'estimem molt, Xavier.

Agramunt, agost de 2018

LA FOTO

Aquest mes publiquem aquesta simpàtica fotografia que es va captar durant la celebració del Dia del Terme. L'actriu del Grup Escènic Agramuntí, Àngels Ribalta, va representar la Germana Montserrat Pons tot explicant la història del personatge i per què es va posar el seu nom a la plaça. En un dels grups que van fer el recorregut hi havia la Madre Justina, actual superiora del col·legi Mare de Déu del Socors, que no es va poder estar d'abraçar l'actriu molt contenta i emocionada en veure-la vestida amb l'hàbit que ella mateixa s'havia encarregat d'anar a buscar al col·legi de la Bonanova de Barcelona i amb la medalleta de l'escut de les concepcionistes que li havia deixat per a l'ocasió.

JOSEP ROVIRA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH

Montserrat Vicens San Agustín

Ponts, 23 d'agost de 2013

Cinquè aniversari

Som aquí, altra vegada,
per aplegar entre tots els trossets del teu record,
com un mirall trencat

del que en servem cadascú el nostre bocí
i fer-lo així perdurable.

Som aquí altra vegada
per dir-te que seguim fidels,
encara, els teus passos

i et reconeixem en la salabror del mar de Sitges,
en cada gota de boira de Ponts,
en el vent que acarona tots els racons de Llindars
o en cada repic melangiós del campanar d'Agramunt

Som aquí, altra vegada,
amb el nostre bocí de tu a les mans,
amb la ferma voluntat de guardar-lo per sempre més

La família

Agramunt, agost de 2018

Veterans d'Agramunt

En Ramon a la porteria
és com un soldat d'infanteria,
tenint-lo a ell a la porta
des de darrere ens dóna força.
Encara que de tant en tant ens
fa una "pantonada", però endavant.

En Gatell es fa un tip de cridar
que per terra s'ha de jugar,
però en Mateu i l'Amadeu foten
la pilota a tot arreu.

Els ajuden a la defensa
el Pedraza i el Garcia,
que sempre van a munts
com si volguessin vendre cotxes junts.

A la mitja, hi ha un guirigall
però a tots ens dóna tall,
veure l'avi Siscu de l'equip
córrer com un descosit.

L'Octavi i el Noró
s'ho miren amb precisió
això de tant calcular
fins i tot al camp
els fa pensar.

Però no feu enrenou
que tot ho arregla el Vilanou,
al passar-li al Marsà

aquest no fa més que pensar:
a qui la podré donar?
i es decideix per l'Armengol
que potser aquest farà el gol.

La davantera és el millor
començant per en Camats
que vol tapar sempre
tots els forats.

Així com el Jovell
que tot sol ho vol fer ell.

En Ribera, un jugador de primera,
que la pilota amb voluntat
al Manolo vol passar,
i aquest que ho vol fer sol
deixa el Lluís amb desconsol.

A les dones els vull dir
que no ens facin patir
i que no ens posin mala cara
si no arribes gaire d'hora
que nosaltres us estíem molt
però DEIXEU-NOS JUGAR A FUTBOL!

22 de maig de 1982

Gerard i Carme

La imatge de l'Àlbum d'aquest mes correspon a un equip de Veterans de l'Agramunt de principis dels anys vuitanta del segle passat. Ja feia unes quantes temporades que la nostra vila comptava amb un equip de veterans, que competien en diversos campionats amb equips de les rodalies. Acostumaven a jugar els dissabtes a la tarda i tenien un públic força fidel que els seguia regularment.

L'any 1982, en acabar el campionat, van fer un sopar amb les respectives esposes i en el decurs del qual el company i entrenador de l'equip, Gerard Gatell, els va obsequiar amb la simpàtica poesia que reproduïm al costat.

D'esquerra a dreta, drets: Manolo Verdejo, Gerard Gatell, Lluís Comenge, Jaume Bonet "Escampa", Xavier Noró, Josep Ribó, Sisco Ros, Sisco Vilanou, Josep Armengol. Ajupits: Manolo Pedraza, Silveiro García, Carmelo Martínez, Josep Jovell, Ramon Ribera, Josep Marsà i Mateu Escolà.

FOTO: ARXIU SIO / JOSEP BERTRAN

Vint-i-vuit anys separen aquestes dues imatges de la zona del Clos. La d'ahir és del 1990 i es veu tot l'indret encara sense urbanitzar. En aquest sentit, en aquell temps els veïns donaven pressa a l'Ajuntament per tal que comencessin les obres d'urbanització com més aviat millor, donat que el mal estat dels carrers els comportava moltes molèsties. En relació a aquesta zona es formalitzà la cessió de dues parcel·les per part d'un dels propietaris, Francesc Nart. La primera, de 236 m², es destinà a connectar els carrers Pompeu Fabra i Pau Casals, mentre que la segona, de 41 metres de llarg per 31,7 d'ample, es va convertir en l'actual plaça del Clos. El que marca la referència entre ambdues fotos és la part alta de l'hotel del Kipps.

FOTO: JOSEP FOVIRA